

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 3
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 4 ФЕВРУАРИ 2020 г.**

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Лозан Панов – председател на Върховния касационен съд, и Георги Чолаков – председател на Върховния административен съд

ОТСЪСТВАТ: Боян Новански, Драгомир Кояджиков

/На заседанието присъства Мария Христова - за главен секретар на Висшия съдебен съвет, съгласно Заповед № ВСС-1229/30.01.2020 г./

Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

/Откриване на заседанието - 9,35 ч./

ЛОЗАН ПАНОВ: Откривам заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет - 04.02.2020 г.

Постъпили са предложения за включване на допълнителни точки в дневния ред за днес - от точка 15 до точка 19. По отношение на допълнителните точки имате ли някакви възражения, включително по отношение на гласуването им разделно. Няма такива възражения.

Тогава ви предлагам да гласуваме включването на точките допълнително като такива в дневния ред, както вече казах от точка 15 до точка 19.

Колеги, режим на гласуване.

9 гласа „за“. Благодаря ви! Точките са включени в дневния ред.

(след проведеното явно гласуване)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

15. Проект на решение за определяне на изпълняващ функциите „административен ръководител“ на Окръжен съд - Ловеч.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

16. Проект на решение за определяне размера на парична награда за поощряване на съдии, на основание чл. 303, ал. 3 от ЗСВ, във връзка с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 2/30.01.2020 г.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

17. Проект на решение по предложението на административния ръководител на Апелативен съд - Бургас и от изпълняващ функциите „административен ръководител“ на Окръжен съд - Сливен за посмъртно удостояване на Иван Стоянов Ченков, с отличие

„личен почетен знак първа степен - златен", както и с парична награда на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, б."а" от ЗСВ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

18. Проект на решение по заявление за отвод от член на конкурсната комисия по обявения, с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 32/08.10.2019 г., конкурс за първоначално назначаване на длъжност „съдия" в Софийския градски съд - гражданска колегия.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

19. Проект на решение относно искане по чл. 256, ал. 2 от АПК от Атанас Стоилов Атанасов - съдия в Софийския градски съд, за изпълнение на задължението по чл. 189, ал. 1 от ЗСВ.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

ЛОЗАН ПАНОВ: Започваме с точка 1 от дневния ред - Връчване на отличия на съдии, поощрени на основание чл. 303 от Закона за съдебната власт. Ще помоля от администрацията на ВСС да покани колегите, които са тук.

(В залата влизат: Красимир Харалампиев, Лидия Томова, Татяна Александров, Иван Цонков, Румен Катрев, Надя Георгиева и Галина Мухтийска)

Добро утро, заповядайте!

Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява, на основание чл. 303, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗСВ, Красимир Иванов Харалампиев, съдия и председател на Трето наказателно отделение във Върховния касационен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с отличия „служебна благодарност и грамота" и „личен почетен знак първа степен -

златен", както и парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества. (Ръкопляскания!)

КРАСИМИР ХАРАЛАМПИЕВ: Благодаря ви, уважаеми членове на Висшия съдебен съвет и ако ми позволите, да кажа и аз две думи. Благодаря!

Уважаеми колеги, очевидно, че годините не са проблем, но малко или много се отразяват с помощните средства. Позволявам си да перифразирам малко приписваните думи на академик Балан, когато е писал до министъра на просвещението по един повод за пенсиониране. Аз не изпадам в душевен смут, а в душевно спокойствие във връзка с тази годишнина, още повече, че с отношението ви към нас, оценката, която я направихте за трудовата ми дейност, защото един авторитет се развива с годините, с работата, с опита да даде справедливост, а оценката за това е на всички вас, разбира се, и на хората, които търсят справедливост. Така че тази оценка е висока, за мен е оценяване, приемане (как да го кажа) не с притеснение, а с благодарност. И така, макар да отиваме в пенсия (аз и моите колеги, които тръгваме към този път), тя няма да бъде пенсионно постановление, а понеже все още притежаваме някакво прекрасно телосложение, душата - спокойствие, душевно спокойствие и сме все още млади. Това е. Благодаря ви! (Ръкопляскания!)

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява съдия Лидия Божидарова Томова - съдия в Окръжен съд - Шумен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен", както и парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и

образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества. Заповядайте! (Ръкопляскания!)

ЛИДИЯ ТОМОВА: Благодаря за оценката. Надявам се да съм я оправдала. Пожелавам ви здраве!

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗСВ, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“; Татяна Йорданова Александрова - съдия в Окръжен съд Враца, с ранг „съдия във ВКС и ВАС, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества. Съдия Александрова, заповядайте! (Ръкопляскания!)

ТАТЯНА АЛЕКСАНДРОВА: Благодаря ви! (Ръкопляскания!)

Колеги, аз искам да благодаря на цялата Съдийска колегия за това, че моят дългогодишен труд като съдия беше оценен и съответно получих този златен почетен знак. Благодаря Ви, колеги. Желая ви успешна работа! (Ръкопляскания!)

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява, на основание чл. 304, ал. 1 от ЗСВ, Иван Никифоров Цонков - административен ръководител-председател на Административен съд Габрово, с ранг „съдия във ВКС и ВАС, с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен“, както и парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за безупречно и високо професионално изпълнение на служебните задължения по всички показатели за постигане на бързина и качество на постановените актове. Заповядайте! (Ръкопляскания!)

ИВАН ЦОНКОВ: Аз само мога да благодаря, че е оценен моят труд. Благодаря Ви! (Ръкопляскания!)

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява Румен Георгиев Катрев - съдия във Военен съд - Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, както и парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества. Заповядайте! (Ръкопляскания!)

РУМЕН КАТРЕВ: Благодаря за оценката, за признанието, благодарност към цялата Съдийска колегия и всички вас! Благодаря! (Ръкопляскания!)

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява Надя Иванова Георгиева - съдия в Окръжен съд - Монтана, с ранг „съдия във ВКС и ВАС, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, както и парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества. Съдия Георгиева, заповядайте! (Ръкопляскания!)

НАДЯ ГЕОРГИЕВА: Колеги, благодаря ви голямото доверие! За мен беше чест да работя в съдебната система и с колеги като вас. Надявам се да съм оправдала доверието, което ми гласувахте. Желая ви успешен път напред, да стигнете нашите години! (Ръкопляскания!)

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет поощрява съдия Галина Драганова Мухтийска - съдия в Окръжен съд - Кюстендил, с ранг „съдия във ВКС и ВАС, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, както и парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества. Заповядайте! (Ръкопляскания!)

ГАЛИНА МУХТИЙСКА: Сърдечно благодаря на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и на колегите, с които съм работила. Благодаря за тази висока чест! Влязох през централния вход, излизам през централния вход на съда и пожелавам на всички по този начин да излязат. Благодаря! (Ръкопляскания!)

1. Връчване на отличия на съдии, поощрени на основание чл. 303 от Закона за съдебната власт

Председателят на Върховния касационен съд Лозан Панов връчи на поканените поощрени съдии лични почетни знаци, както следва:

1.1. Красимир Иванов Харалампиев - съдия и председател на Трето наказателно отделение във Върховния касационен съд, поощрен с решение на Съдийската колегия по Протокол № 24/23.07.2019 г., т. 38, с отличия „**служебна благодарност и грамота**" и „**личен почетен знак първа степен - златен**";

1.2. Лидия Божидарова Томова - съдия в Окръжен съд - Шумен, поощрена с решение на Съдийската колегия по Протокол № 25/30.07.2019 г., т. 56, с отличие „**личен почетен знак първа степен - златен**";

1.3. Татяна Йорданова Александрова - съдия в Окръжен съд - Враца, поощрена с решение на Съдийската колегия по Протокол № 31/01.10.2019 г., т. 12, с отличие „**личен почетен знак първа степен - златен**";

1.4. Иван Никифоров Цонков - административен ръководител-председател на Административен съд - Габрово, поощрен

с решение на Съдийската колегия по Протокол № 39/26.11.2019 г., т. 6, с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен“;

1.5. Румен Георгиев Катрев - съдия във Военен съд - Пловдив, поощрен с решение на Съдийската колегия по Протокол № 40/03.12.2019 г., т. 4, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“;

1.6. Надя Иванова Георгиева - съдия в Окръжен съд - Монтана, поощрена с решение на Съдийската колегия по Протокол № 41/10.12.2019 г., т. 6, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“;

1.7. Галина Драганова Мухтийска - съдия в Окръжен съд - Кюстендил, поощрена с решение на Съдийската колегия по Протокол № 41/10.12.2019 г., т. 10, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“.

(След церемонията по връчването на отличията магистратите се подреждат за обща снимка с членовете на Съдийската колегия на ВСС, след което напускат залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, продължаваме по дневния ред. Точка 2 от дневния ред - изслушване на Доброслав Руков - съдия в Административен съд - София-град във връзка с постъпило възражение срещу изготвената му комплексна оценка за периодично атестиране. Бих помолил администрацията на ВСС да покани съдия Руков.

(Доброслав Руков влиза в залата)

Заповядайте! Съдия Руков, по точка 2 сте тук във връзка с Вашето атестиране. Заповядайте да запознаете колегите с Вашето становище и, разбира се, с Вашите възражения.

ДОБРОСЛАВ РУКОВ: Уважаеми членове на Съдийската колегия на ВСС, аз съм изключително наясно с натоварената програма на колегията, видно от днешния дневен ред, затова ще се постарая да бъда максимално кратък.

Запознах се със становището на Комисията по атестирането и конкурсите във връзка с подаденото от мен възражение, взето на заседание на комисията на 20 януари, с което е направено предложение да не се уважава моето възражение. С възражението, както и със становището на комисията вие със сигурност сте запознати.

Само ще си позволя да акцентирам върху следните моменти. Факт е наистина, че няма работещ съдия, който да не е постановил поне един акт, който да е отменен изцяло или частично в хода на инстанционна проверка. В отделението, в което аз работя в Административен съд - София-град основна материя са споровете, представляващи установяването на публични задължения. Това са т.нар. данъчни дела. Повечето от тях вероятно ви е известно, че се отличават със своята изключителна фактическа и правна сложност, някои от тях дори съдържат повече от 10 фактически и правни основания, всяко едно от които би могло да бъде предмет на отделен спор. Независимо от това те не могат да бъдат разделяни и се гледат едновременно. Това е едно от главните обстоятелства процентът на отменените частично или изцяло съдебни актове да бъде доста висок. Аз лично имам случаи, при които е отменено частично решение поради неправилно изчисление на данъчното задължение. Не е маловажно също в случая да се подчертае, че практиката на Върховния административен съд във връзка с преценката и анализа на фактите, касаещи данъчните спорове е изключително разнообразна. Искам само да вметна, че в тази връзка в повечето европейски държави тези спорове, касаещи установяването на финансови задължения към

държавата се разглеждат от особена юрисдикция, а не от административните съдилища именно поради спецификата и сложността на материята. По тази причина аз се надявах уважаемият атестационен състав да направи малко по-добро разграничение на причините, поради което един или друг акт, касаещ данъчен спор, постановен от мен е бил отменен в периода на атестирането.

Тук е мястото да посоча и да обърна внимание на един подход, който забелязах, че съществува. Атестираният съдия (в случая аз) трябваше самостоятелно да описва причините и фактите, касаещи правния спор именно във връзка с отменените решения. Аз не зная правното основание на това изискване, но съгласно чл. 44 от наредбата, един от методите за атестиране е непосредственото наблюдение, извършено при цялостна проверка на конкретни дела, по които е работил съдията относно образуване, движение, приключване и качество на актовете.

На мен не ми е известно, аз затова не мога да го твърдя със сигурност, съдия Дишева е тук, тя беше член на атестационния състав, може би ще ме опровергае, но на мен не ми е известно някой от членовете на атестационния състав при моето атестиране да е идвал на място в АССГ, да изисква дела, да ги чете или да се запознава по-конкретно с едно или друго дело. В тази връзка аз тази сутрин проведох и разговор с деловодителя на моя състав, която също потвърди, че член на атестационния състав не е искал или не е идвал да чете на място дела. В тази връзка във възражението аз съм си позволил да цитирам 5 броя точно конкретни дела, по които мои решения са били отменени, а и върнати за ново разглеждане, в един изключително кратък период от време - от порядъка на около 3 месеца мисля, че беше това, при една абсолютно изяснена фактическа обстановка, при напълно константна практика на Върховния административен съд по подобен тип дела и

всички тези решения бяха постановени от един и същ състав на Върховния административен съд. При всички тези дела аз съм отхвърлил жалбите. Касае се за дела, по които се оспорват откази за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут. С излагане ясни мотиви аз съм приложил тези решения към възражението си, но въпреки всичко решенията ми са отменени с еднакви, буквално еднакви мотиви, общи, от които аз лично не мога да разбера пороците на акта, постановен от мен, предмет на касационната проверка. Може би наистина атестационният състав трябваше да вземе предвид и такъв тип обстоятелства.

На последно място, уважаеми членове на Съдийската колегия, що се касае до стажът ми в Европейския съд по правата на човека. Аз съм напълно наясно, че същият не може да бъде основание за повишаване на оценката, но искам само да вметна, че за да отида да работя в българската секция на Регистратурата на съда, аз преминах през една конкурсна процедура, осъществена от комисия, чийто членове са юристи, работещи постоянно в Европейския съд по правата на човека, която включваше не само проверка на езиковата ми подготовка, но и моите познания по конвенцията, по практика на Европейския съд по правата на човека, българското право и българската съдебна практика и то не само в областта на административното право. За тази една година работата ми, която мога да ви уверя не беше никак лека там, беше предмет на оценка по критерии, които се доближаваха до критериите за периодично атестиране. Аз съм приложил формата за оценка към възражението си и мисля, че уважаемият атестационен състав можеше да отрази мнението на оценените ме юристи, поне в обобщения доклад, защото съгласно чл. 50 от Наредба № 2 дейността на съдията се оценява и въз основа на достоверна информация за атестирания, а достоверна писмена информация, представляват годишните данни за

участие на съдията в допълнителни професионални обучения за повишаване на квалификацията и данни за участие в мероприятията, повишаващи авторитета на съдебната власт, каквото считам според мен, че е и моята работа в Европейския съд по правата на човека. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Руков. Уважаеми колеги, ако имате някакви въпроси към колегата? Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Съдия Руков, видно от материалите и възражението, което сте депозирали, Вие изразявате недоволство от точките, които са Ви отнети, съответно по първи и втори от общите критерии и от един т.нар. статистически критерии, след което предлагате те да бъдат коригирани, като Ви бъде определена обща оценка отново „Много добра“, с точково изражение 98 точки. Нали правилно съм Ви разбрал? (Д.Руков: Да.) Мога ли да Ви помоля да конкретизирате това Ваше искане - къде смятате, че необосновано са Ви взети точки и как смятате, че това трябва да бъде коригирано по отделните критерии, тъй като на Вас са Ви взети 2 точки от първи критерий, 2 точки от втори критерий и 1 точка от критерия, свързан с отменени съдебни актове? Къде смятате, че трябва да бъдат добавени 3 точки, за да може да отделим това, което оспорвате от другото?

ДОБРОСЛАВ РУКОВ: Аз считам, че във възражението съм го посочил ясно. По отношение на част VI в единния формуляр, а именно на мен са ми отнети точки именно заради липса или недостатъчно „умение за анализ на правнорелевантни факти“, съответно „непознаване на приложимия материален закон, неправилно тълкуване на същия“, така както е посочено в единния формуляр. Това е едното ми възражение.

Другото не съм го посочил наистина във възражението си и за съжаление формулярът не е пред мен, но мисля, че се касаеше отново за критерия по отношение на отменените актове.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други въпроси имате ли, колеги? Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря Ви! Понеже съдия Руков попита дали има посещения в съда, проверих сега изрично в атестационния формуляр е вписано, че докладчикът на състава е посетил съдебно заседание и съгласно установената практика тогава се прави проверка в деловодството. Аз лично не съм ходила в деловодството на съда, но практиката е такава, че докладчикът по атестационния състав прави това, а другите се доверяват на тази му преценка. Иначе четем актовете и другите материали, които са в атестационния формуляр.

Аз имам и един въпрос, малък. Дали можете да уточните - твърдите ли, че има противоречива съдебна практика в частност по данъчни дела, която не е съобразена от атестационния състав? Защото съгласно установената практика, поне по административни дела, ние буквално изключваме от броя и основанията за отменените актове тези, по които има противоречива практика. Знаем всички, че по данъчните дела тя все още не е изключение, в смисъл има достатъчно противоречива практика, а Вие говорихте и за бежанци, доколкото си спомням. Да, всъщност и там не само по данъчни дела. (Г.Чолаков без микрофон, не се чува) Да, да, разбрах, че липсват тясно мотиви на касационната инстанция.

ДОБРОСЛАВ РУКОВ: Аз не мога да посоча точно и конкретно противоречива практика на Върховния административен съд по данъчни дела (Ат.Дишева: Само по данъчните.) Там е най-често, значи не мога да цитирам конкретни дела, не съм подготвен за това нещо, но Вие сте

правораздавали в данъчно отделение дълги години и знаете, че по някой път един състав преценява наличието примерно на протокол за доставка като официален документ и при липса на оспорване той се кредитира, при друг състав или друг докладчик казва, че липсата на протокол за извършена доставка не е достатъчно, трябва и друго нещо да е налице и оттук нататък аз точно това съм искал да изразя - има противоречие в преценката, тоест не е еднаква преценка на фактите.

По отношение на Закона за бежанците освен това, което изтъкнах в практиката (аз наистина мога да го твърдя с почти абсолютна сигурност) константната е, че когато има отхвърлени жалби срещу решения на Държавна агенция за бежанците, при които е отказано предоставянето на статут на бежанец или хуманитарен статут и при които не се сочат никакви нови факти и обстоятелства от търсеция закрила в хода на съдебното заседание или пък той (защото и такива са много често случаите) изобщо не се явява в съдебно заседание, жалбите се отхвърлят. Конкретно по тези дела, които аз съм цитирал, точно това се случваше.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други въпроси? Не виждам други въпроси. Благодаря на съдия Руков. Ще Ви помоля да изчакате отвън.

ДОБРОСЛАВ РУКОВ: Благодаря, лека работа!

(Доброслав Руков излиза от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, точка 2 от дневния ред, заповядайте! Господин Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз предлагам да уважим направеното възражение от колегата Руков, макар че считам, че не 3, а 2 точки трябва да бъде повишена оценката, като аз не споделям аргументите, които изложи за 5-те решения, които е представил. Направих си труда да прочета тези решения и установих, че всъщност

тези решения са отменени поради допуснати процесуални нарушения. Нали тук не се говори за противоречиво прилагане на материалноправни норми. Конкретните решения са отменени аналогично по отношение на този състав с едни и същи мотиви, понеже са еднакви, нарушението, допуснато от първоинстанционния съд, поради което считам, че тези решения следва да бъдат изключени при определяне на оценката на колегата.

Предлагам повишението да бъде във втория от общите критерии с 1 точка и четвъртия по специфичните критерии с 1 точка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз, макар и член на атестационния състав, ще подкрепя предложението на г-н Чолаков точно по тези критерии. Ако се обърне внимание на мотивите, които сме изложили по втория критерий, се налага извода, че всъщност не се налага намаляване на оценката максимално предвидена по втория общ критерий с 2 точки. Става въпрос за излагането на достатъчно подробни мотиви, които касационната инстанция е приела за недостатъчно подробни. И по четвъртия специфичен критерий съдия Руков е постановил през атестирания период 1306 акта, от които са обжалвани 442, от тях са отменени 101 или според нашето изчисление това представлява 22,85% от обжалваните и 16,69 от подлежащите на обжалване съдебни актове. Следва да вземем предвид критерия „подлежащи на обжалване съдебни актове" и освен това да съобразим, че отменените актове - 101 представляват по-малко от 10%. В момента не съм ги изчислявала, но представляват по-малко от 10% със сигурност от постановените съдебни актове - 1306. Подчертавам, това не е изчисление, които ние по начало взимаме предвид по този критерий, но пък взимаме предвид подлежащите на обжалване съдебни актове,

отменените, които са под 20%. Освен това изменените актове са 7,47 от обжалваните съдебни актове - значително част от тях са по данъчни дела. Както вече многократно е ставало въпрос, по тези дела на практика има множество фактически състави и множество правни основания, т.е. отмяната само, например определеното данъчно задължение за един период в конкретния случай може да е било в повечето случаи е придружено с потвърждаване на решението, в останалите да речем 9 случая, но решението се води изменено. Така че аз ще подкрепя предложението на г-н Чолаков.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания? Ако няма други изказвания, въпросът е по процедурата как да продължим - дали да подложа на гласуване първо предложението на КАК - за оставане без уважение възражението на г-н Руков. Режим на гласуване. В момента гласуваме предложението на комисията.

1 глас „за“, 10 гласа „против“.

Сега подлагам предложението на г-н Чолаков за 2 точки по критериите, които бяха посочени от него. Режим на гласуване.

11 гласа „за“, 1 глас „против“.

(след проведеното явно гласуване)

2. ОТНОСНО: Изслушване на Доброслав Вълков Руков - съдия в Административен съд - София-град, във връзка с постъпило възражение срещу изготвена комплексна оценка за периодично атестиране

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. ИЗСЛУШВА, на основание чл. 205, ал. 2 от ЗСВ, Доброслав Вълков Руков - съдия в Административен съд - София-град, поради постъпило възражение срещу изготвената му комплексна оценка за периодично атестиране.

2.2. УВАЖАВА ЧАСТИЧНО възражението на Доброслав Вълков Руков - съдия в Административен съд - София-град, срещу изготвената му комплексна оценка за периодично атестиране, като определя както следва:

- в ч.VI, т.2 на ЕФА, по критерия „Умения за анализ на правнорелевантните факти - оценка от 19 точки;

- в ч.VII, т.4 на ЕФА, по критерия „Брой необжалвани от подлежащите на обжалване съдебни актове; потвърдените обжалвани съдебни актове; отменените или обезсилени съдебни актове, изцяло или частично, и основанията за това" - оценка от 5 точки.

2.3. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3, периодично атестиране на Доброслав Вълков Руков - съдия в Административен съд - София-град.

2.4. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" - 97 (деветдесет и седем) точки на Доброслав Вълков Руков - съдия в Административен съд - София-град.

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да поканим съдия Руков.

(Доброслав Руков влиза в залата, Лозан Панов му обявява резултата, след което съдия Руков излиза от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка от дневния ред. Това е точка 3. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря! Точка 3 е предложение на КАК да бъде изслушана Биляна Славчева - съдия в Софийския районен съд, във връзка с постъпило възражение срещу изготвената ѝ комплексна оценка за периодично атестиране. предлага се да бъде оставено без уважение възражението на съдия Славчева, както и да бъде проведено съответното периодично атестиране и да

бъде приета комплексна оценка от него „Много добра“, с цифрово изражение 97 точки. Доколкото разбрах, съдия Славчева не е тук и няма възможност да бъде изслушана. Към материалите към точката са посочени и възражението на съдия Славчева, както и подробния отговор на КАК и на атестационната комисия във връзка с депозираното становище. мисля, че е безпредметно да ги възпроизвеждам отново. Така или иначе според атестационната комисия и според КАК не са налице предпоставки за уважаване на възражението, респективно за увеличаване на точковия актив на съдия Славчева. Ето защо се предлага да бъде приета оценка „Много добра“, с цифрово изражение 97 точки.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, изказвания? Няма изказвания. На вашето внимание е уведомлението от съдия Славчева, която заявява, че няма да се възползва от предоставената ѝ възможност за лично участие в заседанието на Съдийската колегия на настоящата дата. Няма изказвания.

Режим на гласуване. Гласуваме предложението на КАК.

11 гласа „за“. Благодаря Ви!

(след проведеното явно гласуване)

3. ОТНОСНО: Изслушване на Биляна Магделинова Славчева - съдия в Софийския районен съд във връзка с постъпило възражение срещу изготвена комплексна оценка за периодично атестиране

/поканена, не се явява за изслушване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

3.1. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението на Биляна Магделинова Славчева - съдия в Софийския районен съд, срещу изготвената ѝ комплексна оценка за периодично атестиране.

3.2. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3, периодично атестиране на Биляна Магделинова Славчева - съдия в Софийския районен съд.

3.3. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" - 97 (деветдесет и седем) точки на Биляна Магделинова Славчева - съдия в Софийския районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка 4. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, точка 4 е предложение от Комисията по атестирането и конкурсите във връзка с документи, които са изпратени от Наказателната колегия на Върховния касационен съд и от председателя на Върховния касационен съд за това дали да бъде или не обявен конкурс за заемане на 2 длъжности „съдия" във Върховния касационен съд. При проведеното заседание мнозинството от колегите в КАК прецениха, че не са налице предпоставки за обявяване на конкурс за тези 2 длъжности във ВКС - Наказателна колегия, поради което и предлагат това решение на Съдийската колегия.

Доколкото си спомням в резултат на обсъждането мнозинството от колегите в КАК прецениха, че не са налице предпоставки за обявяване на конкурс, тъй като по отношение на все още завършилия конкурс са налице предпоставките на чл. 193, ал. 6 ЗСВ за евентуално именно на тези 2 бройки, които могат да бъдат освободени и тяхното освобождаване е сигурно, доколкото става дума за настъпване на предпоставките на чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ и

болшинството от членовете в КАК прецениха, че това е пречка да бъде обявен конкурс. Наистина, тъй като има членове на Съдийската колегия, които са тук, може би е по-добре те да обяснят тезата на мнозинството, тъй като аз гласувах от страната на малцинството. Може би ще обясня тогава и тезата на малцинството.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, заповядайте! Госпожо Имова.

БЕРОНИКА ИМОВА: Аз гласувах да не се обявява конкурс за заемане на тези 2 длъжности „съдия“ във Върховния касационен съд - наказателна колегия, които предстои да се овакантият през месец юли и август 2020 г. и моите съображения са за стриктно спазване на разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ. Член 193, ал. 6 е норма, която е обсъждана и от Конституционния съд относно нейното съдържание и нейната конституционност. С Решение № 12/27.07.2018 г. по к.д. № 1/2018 г. Конституционният съд категорично е заявил, че нормата е конституционна, че тя не ограничава конкурсното начало, а напротив, че тя следва да бъде разглеждана и оценявана като своеобразно продължение на една легитимна конкурсна процедура не само поради това, че тя се намира систематично в раздел IIa „Конкурс за повишаване в длъжност и за преместване на съдия, прокурор, следовател в органите на съдебната власт“, а и поради целите на тази норма. Тя е създадена, за да се намалят или да се обезпечат освобождаващите се, овакантиящите се щатни бройки за магистрати в органите на съдебната власт в рамките на една висяща конкурсна процедура и не само това, а и до 9-месечен срок след приключването ѝ, като Наредба № 1 е претърпяла две изменения и ние трябва да гледаме в случая този конкурс за заемане на щатни длъжности в Наказателна колегия на Върховния касационен съд. Конкурсът е обявен в „Държавен вестник“ (ако не се лъжа) на 02.01.2018 г. и той се провежда по правилото, че конкурсът се смята за приключен, а от момента на

встъпването на последния назначен кандидат за този конкурс по обявените конкурсни места. В настоящия случай конкурсът е приключил с встъпването на колегата Петя Колева-Рушанова, която е подписала акт за встъпване на 10.01.2020 г., поради което 9-месечният срок за заемане на оваканти длъжности за този конкурс следва да започне да тече от този момент.

Ето защо считам, че бъдещото сигурно събитие овакантиването на още 2 щатни бройки в рамките на 9-месечния срок на приключилия конкурс за Наказателния колегия във ВКС ни дава основание да направим извода, че тези бройки следва да се усвоят именно по този ред, а не по реда на конкурсите. В противен случай ние ще нарушим закона и ще бъдем изправени пред един правен волунтаризъм. Ще си преценяваме дали съответните кандидати биха били подходящи за заемане на длъжностите и ако тези, по отношение на които би следвало да се предостави възможност да упражнят субективното материално право за назначаване по реда на чл. 193, ал. 6 бихме нарушили техните права, ако преценим, че видите ли тези бройки, които са освободени в рамките на 9-месечния срок, би следвало и да не се заемат по този специален ред, а да се заемат по реда на конкурсите. Пак повтарям, целта на тази норма е да се преодолеят кадровите дефицити в рамките на една обявена конкурсна процедура, защото по този начин се избягва възможността на тези освободени щатни бройки, които не бъдат усвоени по този специален ред, а той е императивен ред, защото законът не употребява израза, че кандидатът, който отговаря на материалноправните предпоставки за усвояване на тези освободени щатни бройки, следва да се игнорира това негово право, защото една от важните цели на тази разпоредба е и да се преодолее практиката за командироване на колеги в по-горните инстанции на оваканти щатни бройки временно или дефинитивно оваканти щатни бройки, което пък

нарушава принципа за конкурсното начало. Какво показва практиката? Командирането на дефинитивно оваканти щатни бройки понякога се използва негласно за т.нар. „устройване“ на колеги на конкурсните места. Били сме свидетели на такава практика. Може би някой ще възрази, но колегите, които са командирани в по-горните инстанции на такива щатни бройки усвояват по-добре материята в по-горната инстанция и когато следва те да се конкурират с всички останали колеги, които на общо основание кандидатстват за същите щатни бройки, като че ли се дава предимство на командированите колеги. Тази практика именно следва да се избегне с института на чл. 193, ал. 6. Пак повтарям - този институт представлява част от конкурсната процедура, нормата е императивна, тя създава един баланс по отношение на това дефинитивно оваканти щатни бройки, но необявени в началото на конкурса, защото това е ставало от момента на обявяване на конкурса до изтичане на 9-месечния срок след приключване на конкурса. Този институт създава един баланс, едно равновесие между това оваканти щатни бройки да могат да се заемат преди началото на следващ конкурс, като се използват конкурсните резултати от явяването по реда и условията на приключилия конкурс. С какво колегите не са показали своите професионални качества? Естествено обявените щатни бройки са 4 за процесния конкурс. Ами следващите кандидати след тези бройки те са показали разлика в оценката със стотни, което означава, че те абсолютно обосновано, легитимно могат да кандидатстват за заемането им по този законов ред.

Другото, което пак ще повторя - конкурсните процедури се бавят. Една от основните причини колегите да недоволстват в системата и да бъдат прекомерно натоварени с работа на колеги, които вече са овакантили щатните си бройки, създава напрежение в системата и поради тази причина законодателят е създал тази норма.

Не виждам как и по какъв начин ще игнорираме императивното ѝ действие и изведнъж ще приемем, че (тук става дума за 2 щатни бройки) тези две щатни бройки не следва да се усвояват по този легитимен ред, защото сме решили да ги обявим на конкурс. И аз ще ви направя една времева прогноза. Добре, хипотеза. Ще обявим тези 2 щатни бройки на конкурс. Този конкурс няма да приключи до края на нашия мандат вероятно, защото както показва практиката, настоящият конкурс, за който става дума е обявен в началото на януари 2018 г. Сега сме февруари 2020 година. Още не е приключил, всъщност той приключи на 10.01.2020 г.

Колеги, знаем, че колегите са с правен интерес. Винаги имат основание да обжалват решенията на Висшия съдебен съвет, на съответната колегия във връзка с усвояването на конкурсните бройки, така че и допълнително времево непреодоляване на тази протяжна процедура, дълга, не е в интерес на системата. Но това са съображения по целесъобразност.

Основните ми съображения, които касаят стриктното приложение на закона са тези. Първо, чл. 193, ал. 6 е част от конкурсната процедура, видно от систематичното ѝ място в ЗСВ. На второ място, тя предвижда усвояване на оваканти щатни бройки в рамките на висящ конкурс, които ще запълнят кадровите дефицити и които ще спомогнат за по-равномерното натоварване на съдиите. И на трето място, ще се преодолее изключително времевото бавене на тези конкурси така, както са замислени в закона и всъщност те не удовлетворяват нуждите и целите на системата. И на четвърто място, как ще игнорираме една императивна норма? Аз съм изумена от желанието да се пренебрегне една императивна норма, която предвижда субективно материално право на кандидатите, които отговарят на материалноправните предпоставки по чл. 193, ал. 6 да не

го упражнят. Ще извършим не само нарушение на закона, но и нарушение на конституционно гарантирани права на магистратите.

Затова моята теза беше и в КАК, и пред вас се опитах да я обоснова да не се обявяват тези 2 бройки за заемането им чрез конкурс, а да се усвоят чрез способа на чл. 193, ал. 6.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Няма да повтарям това, което г-жа Имова каза, аз се присъединявам към нейното становище. В Комисията по атестирането и конкурсите гласувах „против“ обявяването на конкурс за тези места, така ще гласувам и днес.

Ще изложа три много кратки съображения. Ако сега открием конкурс за тези две места, които се очаква да бъдат освободени в рамките на 9-месечния срок по чл. 193, ал. 6, съгласно действащата правна уредба преди изменението, което ние направихме през 2019 г., означава да нарушим принципа на обосноваването или легитимни правни очаквания, който е общ принцип на правото в частност в административното право. Този принцип налага да прилагаме еднакво първо, действащата правна уредба, след това да следваме установената административна практика. Ясна е правната уредба, г-жа Имова много подробно говори за нея. Нямаме или поне до днес или до внасяне на това предложение нямахме съмнение, че процедурата по чл. 193, ал. 6 е част от проведена конкурсна процедура. Чух на Комисията по атестирането и конкурсите аргумент, че разпоредбата започва с приключили конкурсна процедура. Правните норми, както знаем, следва да се тълкуват в духа на закона и смисълът, който много подробно беше обоснован, е своевременно да се запълват кадровите дефицити, т.е. освободените места в съдебната система с прилагането на тази процедура, а не да се открива и провежда конкурс за всяко новооткрито място. Нито един случай ние досега не сме имали в практиката си по

приложение на чл. 193, ал. 6, когато преди изтичане на 9-месечния период да обявим конкурс, т.е. по мое виждане ние ще нарушим и буквата на закона, и установената досега наша практика. Всички участници в този конкурс са имали обосновани правни очаквания, ако получат оценка над „5“, но не попаднат в класирането за местата, които са обявени на конкурс, те да бъдат назначени в процедура по чл. 193, ал. 6 за съответните места.

Следващото ми съображение е свързано с обстоятелството, че точно в тази процедура за Наказателна колегия на ВКС ние вече сме назначили един съдия по реда на чл. 193, ал. 6 и днес имаме намерение да назначим още двама, буквално в следващата точка от днешния дневен ред. (Г.Чолаков: Трима, защото има още един колега - Луков.) Не, един сме назначили по чл. 193, ал. 6 и още двама, но цифрата няма значение. Така или иначе прилагаме чл. 193, ал. 6 за този конкурс.

Аз ще попитам без последващ коментар, ще задам риторичен въпрос - как ние решаваме кои места да бъдат заети чл. 193, ал. 6 и кои да бъдат обявени на конкурс, когато и едните, и другите са в рамките на 9-месечния период. Не мога да си спестя заключението, което според мен се налага, че при подобно действие ние означава да действаме *intuitu personae*, т.е. вероятно се прави заради някого или заради някакво класиране.

И ще допълня с третия си аргумент този. Защото ако твърдим, че по-бързо ще се заемат местата с конкурс, а не по реда чл. 193, ал. 6, това е напълно невярно и необосновано. Вместо двете места, които ще се освободят през юли и август тази година да бъдат заети буквално на тези дати, като ние можем да вземем решение и от преди това, в смисъл преди съдебната ваканция, а то да е в сила от съответните дати на юли и август, тези места биха могли да бъдат заети

най-рано през следващата или по-следващата година, когато ще приключи този конкурс, за който има предложение сега да бъде открит.

Това са ми съображенията. Мисля, че е излишно повече да се говори. Аз ще гласувам, както казах, „против“ предложението за откриване на конкурс.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря! Господин Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз съм съгласен с повечето от нещата, които казаха колегите преди мен, но искам да представя един малко по-различен поглед на разпоредбата на чл. 193, ал. 6.

Ако вие погледнете разпоредбата на чл. 193, ал. 6 тогава, когато тя е приета, е практиката на Съдийската колегия по нейното приложение, включително мотивите, с които тя е била обоснована като законова разпоредба, вие ще видите, че разпоредбата на чл. 193, ал. 6 има една единствена цел, а именно да осигури своевременно заемане на междувременно освободили се бройки между два конкурса. Никога, никой не е застъпвал тезата, че разпоредбата на чл. 193, ал. 6 може да бъде пречка за обявяване на конкурс тогава, когато са налице условията за това. Какво значи следното? Легитимният начин за попълване на свободните щатове в съдебната система и конкурс, и по това слава Богу спор няма. На практика чл. 193, ал. 6 е законов способ да бъде по реда на класирането попълнено междувременно освободили се места. Нямам как обаче и никъде в ЗСВ не го пише, че чл. 193, ал. 6 може да бъде формална по своя характер пречка за обявяване на нов конкурс. Напротив. В разпоредбата на чл. 189 законодателят е предвидил, че на всеки 3 месеца Съдийската колегия би следвало да обявява конкурс. Неведнъж сме казали, а и няколко пъти сме успели и за миналата година го направихме, ние в рамките на една година да обявим конкурси за всички нива в съдебни органи - от върховен до районен съд. Няма как да приемем, че чл. 193, ал. 6 препяства обявяването на конкурс,

защото това значи, че нормата на чл. 189 никога не може да бъде изпълнена предвид срока, който е посочен в разпоредбата на чл. 193, ал. 6.

С две думи - чл. 193, ал. 6 се прилага само тогава и само по отношение на тези свободни щатове, които са освободени между два конкурса.

Сега аз искам да кажа няколко думи защо смятам, че предложението на колегите от Върховния касационен съд трябва да бъде прието. Кога ние трябва да обявим конкурса? Тогава, когато са налични свободни бройки или тогава, когато могат те да бъдат планирани в резултат на подадена от съответния административен ръководител информация за тези, които ще се освободят в рамките на годината. Знаем, ли че такива ще бъдат освободени? Знаем. Може ли да бъде обявен конкурс? Може. Защо може? Защото, колеги, старият конкурс е приключил, няма никакво съмнение, защото ние обявихме това на 21-ви миналия месец. Всичките бройки, за които е обявен конкурса, са заети. Той заради това е и приключил. На практика имаме обявен конкурс за 4 човека, избрани 4 човека, встъпили 4 човека.

Оттук насетне няма никаква пречка да обявим нов конкурс. Какво се случва обаче? Чл. 193, ал. 6, че е част от конкурсната процедура нямам никакво съмнение, откакто стоя на тази маса, винаги съм го застъпвал, иначе все пак да поздравя г-жа Дишева за нейната еволюция по отношение на чл. 193, ал. 6 и старите конкурси. Но оттук насетне аз искам да попитам следното. Смятате ли, че единадесетият класиран може да има правно очакване да бъде назначен в конкурс за четирима? Това е първото. Второто, този конкурс е обявен 2017 година, в момента сме 2020 година. Мога само да ви кажа, че този конкурс е много далеч от приключване. Чл. 193, ал. 6 за пръв път сме гласували преди година и половина, дали някой от чл. 193, ал. 6 е встъпил? Не.

Заради това да кажете за този конкурс, че местата по чл. 193, ал. 6 ще се запълнят по-бързо е най-малкото странно. Следващата точка мисля, че ще мога да обясня и защо е странно.

Оттук насетне какво правим ние? Ние казваме „Няма да обявим конкурс, защото старият, макар и приключил, за бройките макар и попълнени, може да бъде продължен, като бъдат назначени още хора на бройките, които не са свободни“. Не намирам това за правилно! За мен това е изкривяване на закона. Пак казвам - чл. 193, ал. 6 е изключението, то не може да препятства прилагането на общото правило, а то е конкурс.

Сега ще се върна и малко на въпроса защо сега и защо по този въпрос и ще ви върна, както обещах на г-жа Дишева на дискусиата миналата седмица. Миналата седмица, колеги, имахме един приключил конкурс, едни междуременно освободени бройки по чл. 193, ал. 6, които вече бяха налични, след което мнозинството от вас прецени, че те не трябва да се пазят, за да бъдат попълнени по чл. 193, ал. 6, а могат да бъдат преместени и евентуално да бъдат попълвани от друг конкурс, който е висящ. Искам да попитам къде е логиката едни бройки да не се пазят, а други задължително да се пазят? Може би ще ми отговорите.

И сега ще кажа защо е различна ситуацията между този конкурс и конкурса, който обсъждахме миналата седмица. Защото, колеги, КАК е приела, че независимо от приключването на конкурса, пак казвам - 4 бройки, четирима назначени, четирима встъпили, ние имаме междуременно 3 освободили се към този момент и КАК има предложение те всичките да бъдат попълнени по реда на чл. 193, ал. 6. Чл. 193, ал. 6 е за междуременно освободили се бройки. Никой не иска да обяви тези бройки на конкурси. Но Бога ми, разпоредбата на чл. 193, ал. 6 е задължителна. Ние искаме да обявим бройки, които не са налични, а ще бъдат налични, което е логично. Това е и основната

разлика, това е правилото, което аз предлагам. Тогава, когато имаме един конкурс, който е приключил, на който хората са назначени, конкурс, на който ние имаме предложение за чл. 193, ал. 6 за всички междуременно освободили се места, то това да е моментът, в който да обявяваме нов конкурс, защото ако не обявим нов конкурс, то тогава на практика ние трудно ще вървим по инстанциите надолу - апелативен съд, окръжен съд, районен съд и т.н., а това е законово изискване, не съм си го измислил аз.

И едно последно нещо, колеги. Ние сме толкова далеч от края на конкурса за наказателна колегия, колкото сме били преди година, колкото сме били и преди две, защото ние имаме жалби срещу всяко едно решение, без значение дали то е по чл. 193 за петия, шестия, седмия, осмия или единадесетия. Ето защо, на практика ние не можем да приключим един конкурс за време повече, отколкото отне на Обединеното кралство да излезе от Европейския съюз. Извинявайте, но това не е сериозно! (реплика на А.Дишева без микрофон: Нали казахте, че на 21-ви е приключил...) Да, но Вие казвате, че той практически не е приключил, защото трябва да пазим бъдещите места за попълването им по чл. 193, ал. 6.

И още нещо искам да Ви кажа. Колеги, имаме сезиране от върховни съдии, които са гласували с 19 на 6 и са ни казали да се изпълним законовите изисквания. Ние трябва да им кажем, че няма да го сторим, защото ще пазим тези места, които ще се освободят за някои, за да бъдат заети по чл. 193, ал. 6. Не съм сигурен, че това е законът!

И последно, и ви обещавам, че ще млъкна. Вижте, няма как ние да преценим подобно нещо, защото ако ние сега не обявим този конкурс, ние няма да го обявим тази година. Догодина има едно пенсиониране, което не се знае дали ще бъде основание за обявяване на конкурс. От тази гледна точка ние какво казваме? Ние казваме, че

като обявите един конкурс 2017 г., пак казвам - тогава е взето решението, публикацията в „Държавен вестник“ е на 02.01.2018 г., следващият конкурс за наказателна колегия ще бъде през 2022 или може би от следващия Съвет. Това ли е законът? Не, не е това законът.

И още нещо, колеги. Вие на практика с това решение лишавате една огромна част от колегите на окръжно и апелативно ниво да участват в легитимен конкурс и да станат върховни съдии. Защо? Защото тези, които нямат уседналост от 2017 г. вече имат и те не са един, двама или трима, а са десетки.

Ето защо ние не можем да обявяваме конкурс за върховен съд веднъж на мандат, защото законът изисква друго. Благодаря Ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз няма да преповтарям. Споделям това, което беше изразено от колегата Шекерджиев. Във всяка една негова дума аз го подкрепям изцяло и ще гласувам против предложеното от КАК да не се обяви нов конкурс.

Аз ще ви кажа и друг проблем, който съвсем скоро ще възникне при нас. Именно във връзка с този проблем смятам, че ние следва в момента да обявим това. Колегите говориха за правни очаквания на колегите, които са гласувани и които предстои евентуално да бъдат класирани под чертата вече на 10-то, 11-то и 12-то място. Колеги, в момента, дай си, Боже, вече това беше последната атестация, която приехме днес – на колегата Руков, приключи конкурс за Върховния административен съд. Предстои отстъпване на колеги от Инспектората. Ако някой прецени и ние гласуваме той да бъде възстановен във Върховния административен съд, означава ли, че няма да го направим? И какво ще стане с бройките, които са освободени по чл.193, ал.6? Колизията на кое право ние ще преценим? Това ще бъдат бройки, които са освободени и подлежащи на назначаване по този ред. (Реплика на

А.Дишева без микрофон, не се чува.) Аз казвам хипотетично, ако ние възприемем това, че тези колеги имат правни очаквания и ние трябва да запазим тези бройки за тях, какво ще направим във Върховния административен съд след два, три месеца. Трябва ли нови бройки да откриваме, или да запазим тези бройки за хората, които чакат да бъдат класирани по този ред?

Аз категорично ще гласувам за откриване на нова процедура и нов конкурс в Наказателна колегия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожа Имова. След това г-жа Пашкунова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, ние тук се убеждаваме как да нарушим закона. Това чувам от тезите, които обосновават неприложение на чл.193, ал.6. Нека да припомня, че приложението на тази специална процедура има темпорални граници. Темпоралните граници са до изтичане на 9 месеца след приключване на конкурсната процедура. Девет месеца след приключване на настоящата конкурсна процедура ще изтекат през м.септември (по груби изчисления). Всичко останало е нарушение на закона. По този начин, ако се възприеме тази теза, ще създадем една порочна практика. Ние ще си избираме в кой момент при висяща конкурсна процедура след приключването ѝ да не приложим чл.193, ал.6.

Съдийската колегия има всички възможни правомощия, ако счита, че поредните кандидати, които биха могли да се възползват от правото да бъдат назначени по този специален ред, да прецени отговарят ли на изискванията за професионални и нравствени качества. Това е друг момент от нашата преценка, но ние не можем да ограничим тези колеги в правото им да упражнят материалното си право да претендират за назначаване по този ред. И пак повтарям, тук не става дума за колеги, които са накрая на класирането. Това са колеги, които с няколко стотни са под класираните се кандидати на конкурсните места.

Оценяването при конкурсите има изключително и субективен момент. Хайде да си помислим, че разликата в тези стотни се дължи и на субективната преценка, която е дискреция – разбира се, в рамките на дискрецията на конкурсната комисия, но защо, както каза и колегата Дишева, къде е правното очакване, какво правим ние, къде е прозрачността и предвидимостта на конкурсите. Къде е прозрачността и предвидимостта при приложението на правните норми? Нормата на чл.193, ал.6 не е норма, която следва да се прилага по преценка на кадровия орган. Ако беше така, в текста щеше изрично да се спомене, че колегията може да приложи този текст, но няма такава формулировка в текста. Тя е достатъчно красноречиво императивна. Уважавам колегите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд, защото съм част от тази колегия (аз съм дори много по-дълга част от тази колегия, защото имам 20 години стаж във Върховния касационен съд, Наказателна колегия) и мога да преценя какво се случва. Не би следвало с лека ръка да се игнорира приложението на тази разпоредба. Ако ние считаме, че има законодателен дефект; че тази разпоредба нарушава права на колегите, на магистратите да израстват кариерно, това е друг въпрос. Но имаме и решение на Конституционния съд, а това решение е категорично – процедурата по чл.193, ал.6 е легитимно продължение на конкурсната процедура. Как ще игнорираме правата на тези колеги? Сигурна съм, че ако ние вземем подобно решение да приложим конкурс, преди да е изтекъл задължителният 9-месечен срок, те ще потърсят правата си в съда и аз не съм оптимистично настроена към това дали ще се приложи тезата, която току-що чухме, защото пак казвам, предлага се нарушение не само на Закона за съдебната власт, но и на Конституцията.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви! И аз бих искала да взема отношение към поставения въпрос. Много внимателно изслушах двете тези, които са коментирани и дискутирани в Комисията по атестирането и конкурсите.

Колеги, искам да кажа, че аз ще подкрепя предложението на Комисията за това да не се обявява конкурс, по съображения, част от които изложиха колегите Имова и Дишева за императивния характер на разпоредбата на чл.193, ал.6 и за категоричността на конституционно решение № 2/27.07.2008 г. Това решение на Конституционния съд сочи, че предвиденият в чл.193, ал.6 институт представлява продължение на конкурсната процедура с оглед систематичното му място, а именно Раздел IIа, Глава 9 от Закона за съдебната власт, че той е част от специалните материалноправни и процедурни или процесуални изисквания, уреждащи – забележете! – финализирането на конкурса. Докато не изтекат сроковете, които са очертани в чл.193, ал.6, ние не можем да кажем, че конкурсната процедура е приключила.

Колеги, става дума за един предвиден от законодателя механизъм, който е работещ (или поне така се твърдеше доскоро), за преодоляване точно на кадровия дефицит в системата с оглед продължителността на конкурсните процедури, с оглед затрудненията, които всички ние сме констатирани във връзка с атестиране, съответно оценяване на работата на участващите кандидати, обжалванията на конкурсите. Става дума, колеги, за институт, чрез който действително, както е посочено и в мотивационната част на решението на Комисията по атестирането и конкурсите, се постига баланс между конкурсното начало и своевременното запълване на освободените бройки така, както е посочен във времевите параметри на чл.193, ал.6, така че да се обезпечат кадрово органите на съдебна власт.

Какво предписва точно чл.193, ал.6? Ще си позволя да прочета разпоредбата, за да се убедим в задължителния характер на тази норма (чете): *„В 9-месечен срок от приключване на предходната конкурсна процедура с решение на съответната колегия на Висшия съдебен съвет и при наличие на освободена длъжност в орган на съдебната власт, съответната колегия на Висшия съдебен съвет приема решение за назначаване на следващия по ред кандидат в конкурса за повишаване или за преместване, получил съответна крайна оценка в процедурата не по-ниска от 5.00“.*

Какво ни казва Наредба № 1 за конкурсите, колеги? В § 1, който следва да прилагаме, тъй като конкурсната процедура за Наказателна колегия е обявена при действието на тази преходна разпоредба, се сочи следното: *„Предходната конкурсна процедура е приключила, когато конкурсните длъжности са заети чрез встъпване в длъжност на назначените с влезли в сила решения на съответната колегия на Висшия съдебен съвет“.* Последният назначен колега във Върховния касационен съд, Наказателна колегия, е встъпил в длъжност на 10.01.2020 г., което значи, че 9-месечният срок (защото законът говори за 9-месечен срок, а не до изтичане на срок от 9 месеца, което би ни дало оперативна самостоятелност ние в рамките на този срок да обявяваме конкурса, когато преценим, че е необходимо) изтича на 10.10.2020 г.

Какво ни казва, колеги, § 2 от цитираната наредба? Казва ни, че освободени длъжности са всички тези, които са се овакантили в рамките на конкурсната процедура или в 9-месечен срок от приключване на конкурсната процедура. За мен разпоредбата е ясна и категорична и тя не позволява различно тълкуване от това, което е направило мнозинството от Комисията по атестирането и конкурсите.

И още един аргумент в подкрепа на тази теза. Колеги, неслучайно ние в „Държавен вестник“, бр.37/2019 г., променихме чл.43, ал.2 от Наредбата, за да съкратим именно тези срокове от 9 месеца, които много често създаваха затруднения по отношение на встъпването на класиралите се под чертата кандидати и водеха до колизия на процедури, тъй като колеги ... (прекъсната от В.Имова без микрофон, не се чува.) Да. Ние казахме, че за целите на назначаването при условията и по реда на чл.193, ал.6 конкурсната процедура се счита за приключила с приемане на първото решение на съответната колегия именно с оглед на яснота кога всъщност се овакантяват местата и колко бройки трябва да бъдат обявени в следващите конкурсни процедури.

И още един аргумент, колеги, във връзка със съображенията, които бяха изложени от привържениците на противната теза. Нслучайно в чл.176 е посочено, че всяка година ние имаме задължение да обявяваме конкурс единствено за младши съдии, т.е. младши магистрати, и за първоначално назначаване. А систематичното място на чл.193, ал.6 е в Раздел II „а“: *Конкурси за повишаване и преместване*, където имаме задължение на три месеца да обявяваме конкурси, ако не е приключил (а това никога не се случва) конкурсът за по-висшата инстанция, т.е. започва се от върховно ниво и се върви хронологически последователно по по-ниските инстанции. Така че това според мен също са аргументи в полза на това, че чл.193, ал.6, която се прилага само при конкурсите за повишаване и преместване, е задължителен характер и не влиза в противоречие с нашето задължение да обявяваме конкурсите.

Колеги, да не забравяме, че става дума за предварително обявен и проведен конкурс по един справедлив и еднакъв за всички участници в него начин. Аз също смятам, че ако ние преценяваме кога да обявим конкурс, без да е изтекъл този срок, това значи, че на нас не ни харесват класиралите се под чертата. И ако сме съгласни с това те

да бъдат назначени и повишени по реда на чл.193, ал.6, ние ще изчакаме 9-месечния срок. Ако обаче имаме резерви към класиралите се под чертата, ние ще обявим на първия или втория месец, след като бъдат запълнени назначените кандидати на обявените предварително конкурсни длъжности. Това не бива да се случва, тъй като действително нарушаваме стандарта за равнопоставеност на всички участници в процеса.

И още нещо. Практиката до този момент сочи, че при обявените и проведени конкурси винаги сме се съобразявали с този 9-месечен срок, т.е., ако ние направим това сега, ще създадем прецедент. И аз пак казвам, с цялото ми уважение и разбиране към изложените аргументи от колегите от Общото събрание на Наказателна колегия и към изложените аргументи от колегите от Съдийската колегия, това обаче са съображения за евентуална промяна на закона, ако ние сме констатирали затруднение и проблеми с прилагането на тази разпоредба. Тоест, това са предложения De lege ferenda, но те не могат да мотивират вземане на решение, което противоречи на разпоредбата на чл.193, ал.6.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Имам право на реплика.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да. Реплика на г-жа Дишева.

(Красимир Шекерджиев излиза от залата)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ще се постарая да бъде кратка. Имам право на реплика, понеже на два пъти бях спомената от г-н Шекерджиев, който можеше да ме изслуша, вместо да излиза.

Сроковете в чл.189, ал.1 са регламентирани като тримесечен за обявяване на конкурс за всяко по-долно ниво. Този конкурс не влиза в колизия с 9-месечния срок по чл.193, ал.6, защото три месеца плюс девет месеца правят точно дванадесет. В рамките на една година, ако ние движим своевременно конкурсите и ги приключваме, биха могли да

се проведат конкурси за всички нива в съдебната система. Това обаче не е решаващото в случая. Правя това уточнение, само за да е ясно, че идеята на законодателя не е била ние да може да прескачаме, когато ни е удобно или когато преценим по неznайно какви съображения, срока по чл.193, ал.6.

Не знам за каква „еволуция на моето разбиране“ по чл.193, ал.6 говори г-н Шекерджиев. Аз обаче единствена (мисля, че с г-жа Марчева) в продължение на месеци по тридесет и няколко гласувания за приложение на чл.193, ал.6 по стари конкурси гласувах „против“. Моето становище беше прието от Върховния административен съд, който отмени съответната разпоредба от наредбата, която придаваше приложимост на тази разпоредба по отношение на конкурси, приключили преди влизането в сила на измененията от 2016 г.

Това, което е съществено, и ще подчертая (г-жа Пашкунова говори за него), не разбирам – ако сега всъщност приемем, че приложението на чл.193, ал.6 е предоставено на нашата оперативна самостоятелност, кой момент ние ще обявим като разделителен. Кой момент от 9-месечния срок, който започва да тече, ще приемем като момент, до който ние ще назначаваме класираните под чертата кандидати, и за останалите ще обявяваме нов конкурс? Съвсем хипотетично, в този конкурс, който в момента обсъждаме, ако производството пред Върховния административен съд се беше забавило един, два или три месеца, което е напълно възможно и обосновано, въпросните две места, за които ние сега говорим, щяха буквално да се освободят в следващите един-два месеца след влизане в сила на решението. Тоест, в този случай ние трябваше и по отношение на тях, според това, което говори колегата Шекерджиев, да ги назначим.

И аз пак повтарям. Ако ние днес гласуваме за откриване на конкурса, това означава да обявим, че чл.193, ал.6 ни предоставя

оперативна самостоятелност – нещо, което аз категорично не споделям, и освен това в съответствие с чл.13 от АПК ние, действайки като административен орган в този случай, следва да обявим нашата практика кой момент ще приемем като възможен за обявяване на конкурс. И тази практика, която ние сега обявим, ще следва да спазваме нататък.

И още нещо съвсем накратко. Примерът, който г-н Чолаков даде относно освобождаването на местата, считам за неудачен, защото в конкретния случай за Върховния касационен съд срокът по чл.193, ал.6 изобщо не е започнал да тече. Нещо повече, там нямаме класиране на кандидатите и изобщо не може да говорим за обосновани правни очаквания на съдиите, които са класирани под чертата. Така че евентуалната възможност ние да преназначим там, например, инспектори, които се възползват от кариерния си бонус, считам за неудачен и такъв, който не може да послужи в подкрепа на тезата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Пределно кратка ще бъда, понеже искам да обясня вота си, който е различен от това, което дотук се каза. Имам малко по-различно становище. Напълно споделям аргументите на колегата Шекерджиев. Аз лично имам същото тълкуване на закона. Считам, че чл.193, ал.6 от ЗСВ по никакъв начин не препятства възможността да се обяви нов конкурс. Но ще гласувам за предложението на КАК поради една-единствена причина – защото имаме задължително тълкуване на закона в този смисъл от Конституционния съд. Ако ние приемем обратното, това би могло да минара после един конкурс, когато бъде обявен. Това е основният ми аргумент. Иначе в този смисъл препращам мотивите си, това, което е в особеното мнение на съдия Стефка Стоева от Конституционния съд, аз също считам, че тази норма създава повече проблеми и на практика

минираща и дерогираща принципа на предвидимост и равнопоставеност на кандидатите в един конкурс.

ЛОЗАН ПАНОВ: Преди да гласуваме, позволете ми да направя кратко изказване дотолкова, доколкото самото предложение, което формално сезира Колегията и преминава през КАК, е направено от мен, но за да се стигне до това мое предложение, преди това колегите от Наказателна колегия на два пъти на общо събрание са дискутирали тази тема. Първото общо събрание, видно от материалите, е на 5 декември, а второто е на 19 декември миналата година. Още на 5 декември въпросът е поставен от колега на общото събрание, като му е делегирана възможност да изложи своите аргументи писмено. Това е довело до събирането на колегите за втори път – на 19 декември, където, както вече беше казано, с участието на колегите в колегията, от 25 съдии – 19 са гласували „за“ и 6 са били „против“. Аргументите са изложени и в първото, и във второто заседание на Общото събрание, а те бяха и доразвити от колежата Шекерджиев в днешното заседание на Съдийската колегия.

Споделям аргумента на колегите и съвсем естествено тяхната тревога, която се обективира в изказванията им, сочи на бавния процес на провеждане на конкурса; че този конкурс е 2017 г. и не знаем до момента кога ще се проведе. Ще акцентирам и на аргумента за това, че колеги, включително от апелативно ниво, не са имали възможност да вземат участие в този конкурс поради принципа на уседналост (нещо, което вече беше посочено) дотолкова, доколкото те са били възпрепятствани от тази възможност.

Аргументите дали процедурата е бавна или дълга – от 2017 г., предоставям вие самите да помислите по този въпрос. Но когато се въвеждаше нормата на чл.193, ал.6 от ЗСВ, идеята беше да се провеждат конкурси дори в рамките на една година за всяка една

инстанция. (Реплика на Г.Чолаков без микрофон, не се чува.) Такива бяха идеите, но впоследствие самата практика, пък и самата наредба доведоха до нещо много по-различно. Напълно естествено е да си помислим, че може би е трудно в рамките на една година да се направи конкурс за една съдебна инстанция, но пък е и абсолютно неприемливо в рамките на един мандат на Висшия съдебен съвет да има конкурс за една инстанция.

Аргументите за *intuitu personae* не ги споделям, по-скоро обратното. Мисля, че точно този конкурс, с оглед предходните решения на Съдийската колегия, показват едно такова отношение. Отново казвам, и най-важният аргумент – дали нормата на чл.193, ал.6 от Закона за съдебната власт въвежда забрана за решение на Съдийската колегия, действайки при своите правомощия, да обяви такъв конкурс. Не мисля, че нормата на чл.193, ал.6 от ЗСВ в тази редакция, каквато е сега, въвежда такава забрана за нас. В този смисъл са и моите аргументи. Нека да не продължавам по-нататък. Предлагам да гласуваме.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Мисля, че двете тези са ясно изложени.

ЛОЗАН ПАНОВ: Двете тези се изчистиха със своите аргументи. Ако няма други изказвания, режим на гласуване. Гласуваме решението на КАК.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Който е за това да не се обявява конкурс – гласува „за“, който е против – гласува „против“. Нали така, колега Панов? Решението на КАК е да не се обявява конкурс.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да. Мотивите на КАК са изложени както в решението на Комисията, така и в мотивите, които бяха изложени от колежата Имова, от колежата Дишева, от колежата Пашкунова.

Режим на гласуване.

Резултат: 7 гласа „за“, 5 гласа „против“. Това решение се взима с обикновено мнозинство.

(след проведеното явно гласуване)

4. ОТНОСНО: Предложение от председателя на Върховния касационен съд относно процедура за заемане на освобождаващите се през 2020 г. щатни бройки за съдии в Наказателната колегия на Върховния касационен съд

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

НЕ ОБЯВЯВА конкурс за заемане на две длъжности за съдия във Върховния касационен съд – Наказателна колегия, които предстои да се овакантият през 2020 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка от дневния ред.

Заповядайте, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Искам да си призная, че ми е много трудно да я докладвам, но ще се опитам. Ще помоля, ако не се справя, да ми окажат помощ колегите.

Предложението на Комисията по атестирането и конкурсите е да бъде повишен на основание чл.160, във връзка с чл.193, ал.6 от ЗСВ, колегата Даниел Луков – съдия във Военен съд-Пловдив, в длъжност „съдия“ във Върховния касационен съд, Наказателна колегия, със съответния ранг и основно месечно възнаграждение. Предложението е решение на мнозинството в КАК, което прие, че са налице предпоставки за повишаване на колегата Луков по реда на чл.193, ал.6. Оттук насетне само ще помоля, ако може да върнем малко назад, защото въпросът е важен от гледна точка на това, че решението, което ние ще вземем за

евентуалното приложение на чл.193, ал.6 по отношение на колегата Луков, е от съществено значение за решенията, които ще вземем по следващите точки по отношение на колегите, които се предлага да бъдат повишени по чл.193, ал.6. То е и причина колегите от КАК да преценят, че трябва да бъде внесено само едно предложение – за колегата Вълкова, а не и такова за следващия класиран колега, за когото по принцип е изготвено и етично становище, тъй като трябва все пак да вземем решение какво се случва с колегата Луков.

Колегата Луков, колеги, както виждате от съответното класиране, е класиран на пета позиция, като успехът му е 5.90. Вие знаете, в рамките на този конкурс не беше избрана съдията Янкова, която е класирана по-високо – на трето място – с 5.98, в резултат на което колегата Луков на практика трябваше да заеме четвъртото място, което е последното редовно място за назначаване в рамките на този конкурс. Този колега не е бил избран (не съм присъствал на заседанието, но пред мен е протоколът), в резултат на което той не е назначен, като по този начин в рамките на същото заседание е назначен следващият колега, а именно колегата Рушанова. Тя е назначена на последното възможно място, а именно четвърто. В предходното заседание беше назначена колежката Каракашева, която е следващата в класирането – с резултат 5.63. Същият резултат имат колегите Деница Петкова и Димитрина Йорданова. Според мен и за двете има основание по чл.193, ал.6 – те са със същия резултат. В рамките на КАК обаче Съдийската колегия обсъди едно искане, молба от страна на колегата Луков той да бъде назначен по реда на чл.193, ал.6. Мнозинството прие, че това е възможно и допустимо, като в рамките на обсъждането в КАК стана ясно, че колегата Луков не е назначен, защото Съдийската колегия не е възприела дадената му в рамките на конкурсната процедура оценка и мнозинството от колегите, които смятаха, че е

допустимо по чл.193, ал.6, твърдяха, че трябва на практика да бъде поставена нова оценка. Но аз не можах да разбера кой ще постави оценката – дали това ще бъде КАК, дали ще бъде конкурсната комисия. Само искам да кажа, че от конкурсната комисия част от членовете не са съдии, а други не могат да бъдат членове на такава конкурсна комисия предвид изменението в закона. И от друга страна ми е трудно да обоснова законосъобразността на назначаването на колегата Луков, защото аз не знам каква оценка има, тъй като той очевидно е трябвало да бъде с оценка по-ниска от колегата Рушанова, защото тя е назначена вече (очевидно е била с по-висока, според мнозинството), а от друга страна, той трябва да е бил и с по-ниска оценка от колегата Каракашева, която също е назначена. Следващите двама са със същата оценка и доколкото аз не знам каква е оценката, не мога да докладвам и да разбера по кой ред той ще бъде назначен по реда на чл.193, ал.6.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Господин Мавров.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Моето изказване ще бъде удар в празното пространство, само че искам да се замислим за нещо, което се случва. Имаме конкурсна комисия, състояща се от върховни съдии плюс представител на научната общност. Те са класирали всички кандидати, дали са им оценка, съответно са обосновали своите оценки.

Ние какво правим в момента? Върховният административен съд (много подробно се запознах с мотивите) казва, че жалбата е неоснователна и потвърждава решението на Висшия съдебен съвет, Съдийската колегия, в състава, който е бил тогава (тогава съм бил в отпуски). Тогава е прието от състава като мотиви, че съдия Луков няма съответните професионални умения.

Колеги, тук в момента има повече върховни съдии, но в следващия Висш съдебен съвет може да има и районни, и окръжни. Какво може да се получи на практика? Те с няколко изказвания и

съответно гласуване да игнорират работата на цялата конкурсна комисия, състояща се от върховни съдии.

След това. Аз не мога да се съглася, че веднъж отстранен съдия Луков, той е отстранен за цялата конкурсна процедура, и класираните на първо място, т.е. тези, които вече са под чертата. Аз смятам, че преценката на Висшия съдебен съвет трябва да е име по име и преценка на човек с човек. След като е преценено, че няма съответните професионални качества при съпоставянето му с останалите колеги, той винаги може, според мен, да участва по-надолу, т.е. да съпоставим неговите професионални качества с качества, да кажем, на съдия Рушанова, на съдия Каракашева и т.н. Не знам дали съм достатъчно ясен. В противен случай какво се получава? Съдии от Административния съд (трима съдии) по същия начин с едно решение, приемайки мотивите на изказалите се в Съдийската колегия колеги, да игнорира отново решение на конкурсна комисия. Няма логика в това нещо. И затова смятам, че даден съдия, който е преценен, че има по-малко знания от съдия, който е класиран на следващото място, не може изцяло да бъде отстранен от съответния конкурс.

Помислете, колеги. Ще имаме и други такива случаи.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, първо искам да кажа, че не познавам съдия Луков, нямам честта. Второ, искам да кажа, че не съм участвал в онова гласуване, но не крия, че ако бях участвал, щях убедено да гласувам за назначаването на съдия Луков, и то по една-единствена причина – защото смятам, че Съдийската колегия не би трябвало да дава оценка различна от тази, която е дадена от конкурсната комисия. Но това е мое мнение. Само че като се запознах с протокола и случилото се, установих следното.

На практика при съдия Луков обсъждани са три аспекта, три елемента от неговото назначаване – дали има необходимия стаж, дали има необходимите етични качества и дали има необходимите професионални качества. От изказванията на колегите установих, че той не е бил назначен поради съмнения за професионалните му качества, като тези съмнения се извеждат от отразеното във формуляра на конкурсната комисия. При това положение, колеги, взето е решение той да не бъде назначен, защото няма качества (в случая професионални) да бъде съдия във Върховния касационен съд. Това решение на Съдийската колегия е атакувано пред Върховния административен съд, който го е потвърдил. При това положение на мен ми се струва, че съдия Луков, след като не е бил назначен на последното възможно място в резултат на класирането, което е изготвила конкурсната комисия и сме приели ние, няма как да бъде назначен по който и да е ред в рамките на същия конкурс, тъй като имаме едно решение, което е потвърдено от акт на Върховния административен съд, и оттук насетне ми се струва, че няма как ние да назначим колегата Луков.

И на следващо място. Ако не възприемете тази теза, тогава много ще ви моля да кажете как ще направим новото класиране, защото пак казвам, Луков е с 5.90. В същото заседание, в което Луков не е бил гласуван, е гласувана колегата Рушанова – тя е с 5.83. В предходното заседание е гласувана колегата Каракашева – тя е с 5.63. Следващите са пак с 5.63, и отново с 5.63 – колегите Вълкова и Йорданова. Ние, ако смятаме, че може по отношение на него да бъде приложена разпоредбата на чл.193, ал.6, ще ви помоля само да го позиционираме в класирането, което между другото е прието вече.

Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз ще гласувам против предложението на КАК за повишаване на колегата Луков. И ще гласувам по този начин само и единствено поради принципните съображения, а именно: имаме решение, с което този колега не е класиран, за него този конкурс е приключил, не може да участва после в други процедури във връзка с този конкурс. Това решение е потвърдено от Върховния административен съд. Върховният административен съд е действал в правомощията си, разписани от закона, и е преценил, че нашето решение към онзи момент е било законосъобразно.

Аз много се чудех дали въобще е допустимо искането, но той го прави по чл.193, ал.6, поради което ние следва да преценим може ли да бъде класиран по този ред, тъй като не сме го класирали по редовния ред. Тъй като е по чл.193, ал.6, в рамките на 9-месечния срок ние следва да се произнесем по същество. Моят вот ще бъде: не повишава колегата Луков поради изложените съображения. Липсва процесуална възможност за това, имаме и законова пречка. (Б.Магдалинчев без микрофон: Той не е назначен по ...). Да, точно така.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз ще гласувам в подкрепа на предложението на КАК.

Върховният административен съд е казал в решението си, че правилно не сме назначили на позиция в рамките на обявения конкурс, на четвъртото място, защото мотивите на съда се съсредоточават върху това дали действаме при условията на оперативна самостоятелност да правим преценка на професионалните и нравствени качества. Споделям това виждане. Действаме при условията на оперативна самостоятелност. Мисля, че няма противоречие в съдебната практика и в нашата по този въпрос и имаме право да правим преценка на професионалните и нравствени качества.

Аз много внимателно изчетох за целите на днешното заседание изказванията на членовете на Съдийската колегия от заседанието на 23.07.2019 г. по Протокол № 24, когато сме гласували предложението за назначаване на колегата Луков в рамките на обявения конкурс. Ще се спра само на моето изказване, в което по същество съм заявила това, което е казал преди мен г-н Чолаков. Ставаше въпрос тогава за противоречие между мотивите на конкурсната комисия, текстовото изражение на нейната преценка за професионалните качества и дадената оценка. Точно в това се изразява моето изказване и аз съм споделила виждането на г-н Чолаков, което според мен той тогава изрази, че преценката на конкурсната комисия следва да може да бъде преценявана от решаващия орган – в случая Съдийската колегия. Това е обосновало моето гласуване тогава. Правя това изказване изобщо извън рамките на допустима процедура в този смисъл, разбира се, но ако Върховният административен съд беше споделил тези наши виждания, а именно, че има противоречие в мотивната част на решението на комисията и в цифровото изражение на оценката, би трябвало, по мое виждане, да върне конкурса от ниво оценка. Той е потвърдил решението.

Аз не съм съгласна със становището, че след като съдия Луков не е назначен по реда на чл.193, ал.3, той няма право повече да участва изобщо в този конкурс. Аз ще върна този конкурс малко по-назад. Както ви е известно, ние назначихме първите четирима. По жалба на съдия Румен Петков (само по негова жалба) беше отменено нашето решение в частта за назначението на съдия Бонка Янкова. По отношение на всички останали кандидати, класирани в този конкурс, ние прекратихме гласуването. Никой от тях, освен съдия Румен Петков, не е обжалвал резултатите от този конкурс. Решението, с което ние (Съдийската колегия) прекратяваме конкурса по отношение на

останалите кандидати, които не са назначени по реда на класирането по реда на чл.193, ал.3, подлежи на обжалване. След като тези решения по отношение на всички останали кандидати не са обжалвани, те са влезли в сила (моля г-н Чолаков или г-н Магдалинчев да ме поправят, ако не е така, като приключва изказването си). Доколкото си спомням развитието на този конкурс и на производствата по жалбите, съдия Даниел Луков беше обжалвал неназначаването си (говоря за най-първото решение), но впоследствие беше оттеглил жалбата си. Така че с изключение на един-единствен кандидат в този конкурс другите не са обжалвали и по отношение на тях прекратяването е влязло в сила. В този смисъл аз се отведох тогава по съображения, които съм изложила във връзка с отношението си със съдия Румен Петков, не съм участвала в гласуването по отношение на него и не съм излагала тези съображения. Те са съвсем принципни обаче. Така или иначе съдия Даниел Луков не е назначен по реда на чл.193, ал.3 нито при постановяване на първото решение, за което той е оттеглил жалбата си и по отношение на него прекратяването е влязло в сила, нито при последващото решение от наша страна, за което пък нашият отказ да го назначим е потвърден от съда независимо по какви съображения.

Не намирам правна и житейска логика обаче кандидат, който е получил оценка 5.90 в конкурса и съдът на практика не е казал тази оценка дали е напълно необоснована и каква е неговата оценка, та намирам изключването на този кандидат изобщо от последващо участие в конкурса за правно и житейски необосновано. Всъщност аз считам, че единствената процедура, в която съдия Луков би могъл да участва в рамките на този конкурс, след като е влязло в сила първото решение на Съдийската колегия, с което е прекратен по отношение на него конкурсът, да участва по реда на чл.193, ал.6 от Закона за съдебната власт. Затова аз ще гласувам в подкрепа на предложението на

Комисията по атестирането и конкурсите. Иначе ние се поставяме в хипотеза, при която назначаваме със значително по-ниски оценки съдии, без да обявим всъщност доколко е необоснована неговата оценка и каква би следвало да бъде неговата оценка. Аз не мога да се ангажирам да кажа вместо конкурсната комисия каква би трябвало да бъде оценката. По мое виждане, при нашите мотиви от заседанието на 23.07.2019 г. трябваше да се върне процедурата на конкурсната комисия, която да каже с мотиви и оценка, които да съответстват едни на други, каква точно е оценката на съдия Даниел Луков в този конкурс.

ЛОЗАН ПАНОВ: Първо г-н Чолаков, след това г-жа Имова.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Във връзка с това, което колегата Дишева каза и се обърна към мен евентуално да я поправа, ако не е така – за прекратяването, аз чета диспозитива на съдебното решение, където Върховният административен съд е отменил т. 16.6, където е прекратено гласуването за останалите кандидати. Тоест, съдът е отменил освен решението, с което ние сме повишили Бонка Янкова, отменил е и където сме прекратили за останалите кандидати и е възстановил висящността на административноправния спор. Диспозитив на решението на Върховния административен съд. (А.Дишева и Г.Чолаков говорят помежду си.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Господин Чолаков, имате предвид кое решение?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Имова, четем решението, което е първото, по жалбата на колегата Петков, а не второто решение. Говорим за решението от 13 юни 2019 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Имова, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Едно изречение, за да приключим това, което ... (не довършва.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева. След това г-жа Имова.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Извинявайте, колега Имова!

Много добре съм запозната с диспозитива на първото (така наречено) решение от 13.06.2019 г., когато е отменено решението за прекратяване. Моето искане за становище беше принципно – дали при липса на жалба от определено лице, по отношение на което административното производство е прекратено, по отношение на това лице в общата хипотеза, не в конкретния случай, може да се постанови прекратяване. Въпросът между другото е риторичен и аз съм сигурна, че г-н Чолаков знае това.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Но имаме жалба по точка б.

АТАНАСКА ДИШЕВА: От едно-единствено лице.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Чета доклада на решението.

АТАНАСКА ДИШЕВА: От едно-единствено лице обаче. Аз ще преустановя обсъждането по този въпрос, защото съм се отвела по отношение на въпросното лице на гласуването. Затова и досега не съм взимала становище по този въпрос. Въпросът ми беше съвсем принципен. Административното производство е прекратено по отношение на определена категория лица; тези лица не обжалват решението на Съдийската колегия за прекратяване; решението на Съдийската колегия за прекратяване подлежи на обжалване. Ерго, това прекратително решение влиза в сила, не би следвало да бъде отменено. Съвсем принципни съображения. Не можем, разбира се, да коментираме по същество, съвсем принципно беше.

Извинявайте, колеги!

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Имова, заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, аз искам да обърна внимание на един детайл. В правомощието на конкурсната комисия е класирането на кандидатите въз основа на резултатите от тяхното представяне, т.е.

единствено оправомощена да класира кандидатите в зависимост от резултатите от тяхното представяне е конкурсната комисия, а не Съдийската колегия. Съдийската колегия обаче, както се случи с колежата Луков, е приела по реда на чл.193, ал.4, че не притежава необходимите професионални качества за заемането на длъжността, имайки предвид действително, както забеляза и колежата Дишева, противоречивите мотиви на конкурсната комисия относно притежаваните умения да се справи с прилагането на въззивните правомощия, а това е важно и в практикуването на правомощията във върховната касационна инстанция. Не може да се прескочат тези правомощия. И затова си мисля, че предложението ние (Съдийската колегия) да прекласираме резултатите от оценките, които са определени от единствено оправомощения орган – конкурсната комисия, не е в нашите прерогативи, не е в нашите правомощия. (Намесва се Цв.Пашкунова без микрофон: Ние го направихме вече.) Не, не сме го направили.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Ние сме длъжни да гласуваме по поредността на класирането. Това е нашето задължение.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Именно. И ние приложихме чл.193, ал.4 ... (Реплика на Г.Чолаков без микрофон: Нищо не сме пренареждали по този ред.) Нищо не сме пренареждали, точно така. Тоест, неговата оценка остава такава, каквато е посочена от конкурсната комисия, но сме приели ... (Намесва се Б.Магдалинчев: Само че Съдийската колегия не я възприема по същество поради липса на професионални качества.) Не сме възприели, защото сме приели, че има противоречие между констатациите и изводите и документите, които са обсъдени, а именно съдебните актове и констатациите на комисията, че той не притежава такива качества да се справя с въззивното производство. Поради това не сме възприели оценката. Но ние не сме в правомощие да променим

оценката и да го прекласираме на друго място. (Намесва се Г.Чолаков: Сега въпросът е може ли по чл.193, ал.6. Това е питането, което в момента...) Ерго, след като ние не можем да променим оценката и да променим класирането, защото той в рамките на класирането е на четвърто място, ако не се лъжа (Г.Чолаков: На шесто. Не, на пето място беше.), на пето място, т.е. веднъж той се е възползвал от тази процедура по чл.193, ал.6, нали така?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Не се е възползвал. Той беше по чл.193, ал.3.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Той беше по ал.3. Ние можем ли сега (Намесва се Б.Магдалинчев без микрофон: По чл.193 да преценяваме пак неговите качества, т.е. сега вече има други качества.) да преценяваме неговите професионални качества, като вече сме го сторили? И аз споделям становището на колегата Дишева, която казва, че всъщност може би следваше да върнем в тази част на конкурсната комисия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Не, тя предлагаше съдът да го направи.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Тя предлагаше съдът да го направи, но можехме и ние, като приемем, че има необоснованост в изводите на конкурсната комисия, тя да ни отговори на въпроса, да преодолее тази необоснованост. И пак повтарям, този детайл аз мисля, че е важен, защото ние не можем да пренареждаме съгласно поставените оценки, т.е. не можем да се месим в оценките на конкурсната комисия. Ние можем да преценим само дали сме съгласни с предложението на конкурсната комисия, като преценяваме професионалните и нравствени качества на кандидата. Но не можем да променяме оценката.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ще направя едно процедурно предложение и след това ще взема становище по същество.

В точката, която е в нашия дневен ред и която е предложена на нашето внимание, имаме резултат от гласуването, молбата на колегата и диспозитива. Ние нямаме никакви мотиви на КАК от проведеното заседание на тази комисия. Нека да припомним, че в предходното ни заседание (на Съдийската колегия) КАК беше предложила на нашето внимание именно произнасяне по чл.193, ал.6 от Закона за съдебната власт по конкурс за Гражданска колегия. Спомнете ли си, имаше колега, който беше не следващият под чертата (Намесва се Г.Чолаков: през един.), точно така, а през един колега и имаше аргументи защо остава без уважение и съответно аргумент? Сега в момента, както каза и г-н Шекерджиев, на него му е много трудно да докладва тази точка, защото не виждаме никакви мотиви и съображения. В момента ние запълваме с нашите разсъждения, аргументи, удари в празното пространство (както казаха колегата Мавров и другите изказващи се) мотивите на комисията. Аз затова ще направя процедурно предложение за връщане на тази точка в КАК, за да може тя да изложи аргументи защо с 5 гласа „за“ и 6 гласа „против“ се е произнесла по това искане.

Това ще бъде моето предложение по процедурата и ще го подложа на гласуване. А след това ще изложа своите аргументи по същество. Благодаря ви!

Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ще помоля и аз по процедура. Много ще ви помоля да не го връщате на КАК, защото КАК няма какво да прави! Но аз искам само да ви върна към разпоредбата на чл.193, ал.6.

Скъпи колеги, в чл.193, ал.6 пише, че по този ред на освободена длъжност се назначава следващият поред кандидат. Искам да ви попитам къде е редът на г-н Луков, защото нещата са доста

прости. Неслучайно казах оценките. Тогава, когато мнозинството от колегията е приело, че г-н Луков няма професионални качества, респективно е назначило следващия (следващият има оценка 5.83), не е имало проблем единодушно да бъде назначен следващият. Значи г-н Луков трябва да е бил след 5.83. На миналото заседание единодушно назначихме колегата Каракашева, която е с 5.63. Значи и преди нея не е бил г-н Луков, защото назначихме Каракашева. С 5.63 са също така колегата Вълкова и колегата Ангелова. Разликата между тях е само в стаж. Значи и между тях не е колегата Луков. И ако ще го връщате на КАК или ще правите предложението да бъде назначен по чл. 193, ал. 6, много настоятелно ви моля да вземете да го класирате някъде! Защото КАК няма да го стори. Благодаря ви! (Реплика без микрофон, не се чува.) Ами то и КАК не може. Хайде да гласуваме въобще дали той може да участва по чл. 193, ал. 6 и да вървим нататък. (Реплика на Б.Магдалинчев: Не се е променило нищо оттогава досега.) (Обсъждат помежду си.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожа Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, взимам повод от това, което колегите изразиха като мнение. Аз обаче искам да попитам, като задавам същия въпрос, който колегата Шекерджиев задава. Това значи ли обаче, че колегата Луков трябва да бъде класиран под последния класиран, който е с успех 4.40? И това ми се струва лишено от всякаква логика – и житейска, и правна. Аз бях от малцинството, които подкрепиха предложението за повишаване на колегата Луков. Смятах, и сега продължавам да смятам, че притежава необходимите професионални качества, защото най-обективната форма на оценка на тези качества е именно оценката на конкурсната комисия. А по отношение на причините, поради които не беше гласувано, изречение, което беше коментирано от словесната оценка на конкурсната комисия,

такива констатации имаше и за останалите кандидати, които ние повишихме по реда на чл. 193, ал. 6, и това беше направено, за да се разграничи съответният кандидат от получените пълни шестици колеги, които бяха повишени.

Така че, колеги, аз мисля, че няма никаква пречка сега да гласуваме предложението на КАК. То е по отправена молба от колегата Луков на друго основание да бъде повишен, при условията на чл. 193, ал. 6, а не при условията на чл. 193, ал. 3. Изказаха се различни мнения, различни аргументи, така че няма пречка, не е необходимо да го връщаме в КАК, тъй като КАК е помощна комисия, и в крайна сметка ние излагаме достатъчно аргументи в подкрепа на едната и другата теза.

ЛОЗАН ПАНОВ: Тъй като загатна тази тема г-жа Пашкунова, ще кажа (и г-н Шекерджиев, и г-н Мавров не са били на предходното заседание). За четиримата, които са класирани на първите места с отлични оценки, комисията в своето и цифрово, и словесно изразяване не беше посочила нищо, което да доведе до ... (не довършва мисълта си), тъй като оценката е шестица и комисията ги беше оценила именно като професионалисти, които заслужават тази оценка. Тези колеги вече са класирани. (Реплика без микрофон, не се чува.) Да, единият от тях не, но няма значение. По отношение на колегата Луков аргументите, за да не се гласува неговата кандидатура по чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, бяха за това, че има разлика между цифровото изражение и словесното изражение. Както вече се каза, по отношение на такава разлика може да кажем за г-жа Колева-Рушанова, по отношение на г-жа Каракашева, по отношение на Деница Вълкова, защото комисията по този начин е отграничила отличните оценки от тези оценки, които не получават пълна шестица. Това обаче беше използвано от мнозинството, за да може колегата Луков да не бъде класиран. Дали той може да подаде заявление по чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, което е основният въпрос. Смятам,

че може да подаде такова искане, по което ние да се произнесем. Все пак ще подложа на гласуване моето процедурно предложение. Който иска, разбира се, да го подкрепи.

Отново казвам, в предходно заседание ние имахме решение именно по искане по чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, което имаше мотиви и аргументи защо се оставя без уважение от самата КАК. В момента няма подобни мотиви и сега виждаме само 5 гласа „за“, 6 гласа „против“.

Господин Магдалинчев искаше да се изкаже. Заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Колеги, аз няма да оспоря въобще констатациите на конкурсната комисия, когато го е класирала (колегата Луков). Само че в правомощието на Съдийската колегия е на собствено основание да прецени наличието на нравствени и професионални качества на колегата Луков. В този случай в тази част като е приела, че Луков не притежава необходимите професионални качества, не е възприела становището по същество за неговата оценка от помощния орган, какъвто е конкурсната комисия в тази процедура. Това решение на Съдийската колегия е оспорено пред съда. Съдът изцяло е възприел мотивите, поради които е отказано неговото назначаване.

Звучи ми някак си нелогично при влязло в сила решение, споделяйки изцяло мотивите на Съдийската колегия за неговото неназначаване, сега в тази процедура по чл. 193, ал. 6 ние да кажем: ами че той има качества вече. Някак си нелогично е. И тогава ги е нямало според решението на Съдийската колегия, и сега това е аргументът, който е възприет от Съдийската колегия за неговото неназначаване и е споделен изцяло в мотивите на съда, което решение е влязло в сила. Поради тази причина аз не виждам той как ще участва в тази конкурсна процедура по чл. 193, ал. 6. Аз ще гласувам „против“.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Дайте почивка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Мавров иска почивка. Добре, нека поне да гласуваме процедурното предложение. Първо процедурата ако искате да гласуваме, поне това да се изчисти. Добре. Процедурно предложение за връщане на КАК. Отново изложих аргумент защо КАК няма мотиви и съображения за това.

Режим на гласуване.

Нека да отчетем резултата: 3 гласа „за“, 7 гласа „против“. Не се приема предложението.

Господин Мавров поиска почивка. Даваме почивка до 11.55 часа.

/след почивката/

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме заседанието на Съдийската колегия, точка 5 от дневния ред. Преди малко приключихме с гласуването по предложението за връщане на КАК, не събра необходимото мнозинство. По същество има ли други изказвания? На вашето внимание е предложението на КАК, а то е: да се повиши, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, съдия Даниел Атанасов Луков, в длъжност "съдия" във Върховния касационен съд - наказателна колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Режим на гласуване, колеги. Резултат: 6 гласа „За“; 6 гласа „Против“. Няма решение по този казус.

5. ОТНОСНО: Заявление от Даниел Атанасов Луков - съдия във Военен съд - Пловдив, на основание чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, по обявения с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет

по Протокол № 49/05.12.2017 г. конкурс за повишаване във Върховния касационен съд - наказателна колегия

/След проведеното явно гласуване и при получен резултат: 6 гласа "за" и 6 гласа "против"/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

5.1. НЕ ПРИЕМА предложението на Комисията по атестирането и конкурсите за повишаване, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, във връзка с § 9 от Преходните разпоредби на Наредба № 1 от 9.02.2017 г. на Даниел Атанасов Луков - съдия във Военен съд - Пловдив в длъжност "съдия" във Върховния касационен съд - наказателна колегия.

5.2. Решението по т. 5.1 подлежи на обжалване по реда на чл. 193, ал. 7 от ЗСВ.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка от дневния ред. Заповядайте, г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Следващата точка отново е свързана със същия конкурс, отново предложение на КАК да бъде повишена, на основание чл. 193, ал. 6 от ЗСВ Деница Вълева Вълкова-Петкова - административен ръководител - председател на Апелативен съд - Бургас, в длъжност „съдия“ във Върховния касационен съд-наказателна колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, със съответното трудово възнаграждение. Мотивите към предложението са във връзка с

това, че видно от класирането, което е приложено към точката, към настоящия момент има място, което може да бъде заето по реда на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, респективно, тя е следващият кандидат в класирането, предвид което и КАК смята, че са налице предпоставките съдия Вълкова да бъде повишена на длъжност „съдия“ във ВКС, наказателна колегия. Разбира се, към предложението има допълнителен диспозитив, който възлага на повишения магистрат да довърши започнатите с негово участие наказателни дела, на които е даден ход на следствието да изготви съдебните актове, които са обявени за решаване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Изказвания?

/Лозан Панов напуска залата/

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ

/Заседанието продължава под председателството на Георги Чолаков – председател на Върховния административен съд/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Ако няма изказвания, режим на гласуване.

Резултат: 10 гласа „За“; 1 глас „Против“. Има взето решение.

/след проведеното явно гласуване/

6. ОТНОСНО: Приложение на разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ по конкурс за повишаване в длъжност „съдия“ във Върховния касационен съд - наказателна колегия, обявен с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 49/05.12.2017 г. (обн. в ДВ, бр. 01/02.01.2018 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.1. ПОВИШАВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 6 от ЗСВ във връзка с § 9 от ПР на Наредба № 1 от 9 февруари 2017 г., Деница Вълева Вълкова-Петкова - административен ръководител - председател на Апелативен съд - Бургас в длъжност „съдия“ във Върховния касационен съд-наказателна колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне размерите на максималните основни месечни

работни заплати на съдии, прокурори и следователи по длъжности, считано от датата на встъпване в длъжност.

6.2. ВЪЗЛАГА на повишения магистрат да довърши започнатите с негово участие наказателни дела, на които е даден ход на съдебното следствие, както и да изготви съдебните актове по обявените за решаване дела.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Пристъпваме към следващата точка от дневния ред.

Колега Шекерджиев, имате думата.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложението на КАК, е да бъде определена датата, часа и мястото на провеждане на писмения изпит по конкурса за първоначално назначаване в длъжност в СГС, гражданска колегия. Предлага се 20 март 2020 г., 9, 00 ч. в сградата на НИП, на ул. „Екзарх Йосиф“ № 14, както и да бъде определен, на основание чл. 180, ал. 2, т. 4 дата, час и място за провеждане на писмен изпит по конкурса за първоначално назначаване „съдия“ в ОС-Враца, наказателна колегия. Предлага се датата да бъде 27 март 2020 г., 9, 00 ч. в сградата на НИП, зала № 42. Ако не съм споменал, и първият изпит отново ще се проведе в зала № 42. Предлага се също така съответните решения да бъдат обнародвани в ДВ, както и в един централен всекидневник, както и на интернет страницата на ВСС, което е стандартна процедура.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев, съобразени ли са залите с броя на кандидатите?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да, те са много малко, мисля, че са 19 кандидати.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, изказвания?

Режим на гласуване. Резултат: 11 гласа „За“; 0 „Против“. Има взето решение.

/след проведеното явно гласуване/

7. ОТНОСНО: Проект на решение за определяне на датата, часа и мястото на провеждане на писмените изпити по конкурсите за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия и Окръжен съд - Враца - наказателна колегия, обявени с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 32/08.10.2019 г. (обн. ДВ бр. 82/18.10.2019 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7.1. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 180, ал. 2, т. 4 от ЗСВ, датата, часа и мястото на провеждане на писмения изпит по конкурса за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд-гражданска колегия, обявен с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 32/08.10.2019 г., както следва: **дата** - 20 март 2020 г., **час** - 9.00, **място** - сградата на Национален институт на правосъдието, ул. „Екзарх Йосиф“ № 14, зала № 42.

7.2. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 180, ал. 2, т. 4 от ЗСВ, датата, часа и мястото на провеждане на писмения изпит по конкурса за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Враца-наказателна колегия, обявен с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 32/08.10.2019 г., както следва: **дата** - 27 март 2020 г., **час** - 9.00, **място** - сградата на Национален институт на правосъдието, ул. „Екзарх Йосиф“ № 14, зала № 42.

7.3. Решенията по т. 7.1 и т. 7.2 да се обнародват в „Държавен вестник“, публикуват в един централен всекидневник, както и на интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме с точка осем.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Правя процедурно предложение да разгледаме точка 16 преди точка 8. Основанието за това е, т. 16 е внесена като допълнителна точка, тя е по отношение на това какъв да бъде размерът на възнаграждението, което да определяме през тази календарна година. Точка 8, на практика е за определяне на възнаграждение, заради това по-редно е първо да решим какъв да бъде този размер за тази календарна година и после да се произнесем по т. 8.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съвсем накратко. Аз мисля, че няма основание да изменим решението си от миналата година...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Извинявайте, колеги! Трябва да гласуваме първо процедурното предложение т. 16 да бъде изместена преди т. 8, моля да гласувате. Колегата Шекерджиев изложи съображение защо.

Резултат: 11 гласа „За“; 0 „Против“. Взето е решение за преместването на точката и сега дебатираме т. 16.

Колега Дишева, извинявайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз казах предложението си по същество - 1000 лв. е размер, който е от миналата година. Мисля, че нямаме основание, инфлационните процеси не са толкова сериозни. Сумата, която е останала от миналата година и която вероятно ще се натрупа и от тази година, може да използваме за парично поощряване на други основания, а не само при пенсиониране на колеги.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, аз само ще ви припомня какъв е размера на сумата след последното гласуване на Пленума за прехвърляне на остатъка от миналата година в размер на 26

хиляди.../не се чува остатъка/. Общият размер става някъде към 78-79 хил. лв., така че можем да си позволим, в ЗСВ се казва „до една основна заплата“. В рамките на основната заплата, за конкретен магистрат, можем да взимаме и конкретно решение в конкретен случай. Ако не вземем едно такова общо решение, при което да ограничим нещата, законът ни дава възможност за конкретния магистрат сумата да бъде до една основна.

АТАНАСКА ДИШЕВА: И какво предлагате?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз, даже се колебая защо трябва да определяме ние сега, след като закона определя. Но при наличието на тези пари, които имаме.../репликиран е/ Остатък - 52 х. са за тази година и 26 700 мисля бяха, остатък от миналата година. Общо взето като че ли тенденцията е тази, ние с тези пари ще можем да качим размера на сумата за награди и за други случаи, извън тези за пенсиониране. Така че ако приемем такова решение, което ще ни ограничи възможността за всеки конкретен случай да преценяваме, аз ви предлагам да се качи сумата на 1200 или 1400 лв. /оживление, обсъждат/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Напълно подкрепям колежата Дишева. Смятам, че 1000 лв. са разумна сума, нямаме основание според мен да я променяме. Действително, ние имахме останали пари, които не разпределихме. Считам, че тези 1000 лв. са разумна сума, а това, което ни остане, надявам се тази година, живот и здраве!, да го разпределим на други основания.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз искам да ми разясните нещо, което не го разбирам. Чл. 303, ал. 3 казва: „наградата, в размер до основното месечно възнаграждение“. Това задължава ли ни ние да взимаме изначално някакъв размер, който да определим или това основно

месечно възнаграждение трябва да се определя спрямо съответния магистрат, който ще бъде поощряван? Тук не влизаме ли в колизия със закона, ако ние изберем някакъв изначално определен размер?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Марчева, законът ни е предоставил максималния размер, който можем да дадем - до съответната заплата. Ние, ако си спомняте миналата година, с оглед средствата, които имахме, приехме това решение да бъде еднакво по целесъобразност за всички колеги, за да нямаме проблеми и в края на годината да се окаже, че някои колеги, които се пенсионираат към края на годината, да няма възможност да ги наградим по този начин. Аз също ще подкрепя предложението на г-жа Дишева, просто ще моля Бюджетна комисия, когато се отнася към септември, октомври, да ни даде остатъците, които имаме, за да можем да вземем решение по друг начин да обезщетим колеги, които са на друго основание, а не само за пенсиониране. Мисля, че това можем да го направим, а не както тази година, мисля, че прехвърлихме средства от миналата година за тази година. Все пак има и други колеги, които могат да получат този вид обезщетение във връзка с натовареност или по други причини, а не само при пенсиониране.

Колега Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Както реши Съдийската колегия. Само исках да кажа, че наградата е персонална и законът позволява персонално определяне размера на тази парична награда. Но за да не се създава неприятно усещане за субективизъм при определянето, размерът може да бъде един, но казвам, че може да бъде и по-голям от 1000 лв.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Така или иначе вече има предложение първо за 1000 лв., което беше направено от колегата Дишева. Подлагам

първо това на гласуване, съответно ако не събере мнозинство.../размерят реплики помежду си/ ще гласуваме второто предложение на колегата Магдалинчев.

Режим на гласуване за определяне размера на обезщетението в размер на 1000 лв.

Резултат: 7 гласа "За"; 4 „Против“. Има взето решение.

/след проведеното явно гласуване/

16. ОТНОСНО: Определяне размера на парична награда за поощряване на съдии, на основание чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, във връзка с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по Протокол № 2/30.01.2020 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ОПРЕДЕЛЯ размер от 1000 /хиляда/ лева на паричната награда за поощряване на съдии, на основание чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, за постигнати високи резултати при изпълнение на служебните задължения.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Приключихме с т. 16, връщаме се на т. 8.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 8, е да бъде поощрена, на основание чл. 303 Маргарита Новакова. Тя е съдия и.ф. „административен ръководител - председател" на РС-Разград, с „личен почетен знак - първа степен златен", както и с парична награда в размер... И тук предлагам да определим 1000 лв., в зависимост от това, което гласувахме преди малко, за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, изказвания? - Няма. Режим на гласуване по т. 8.

Резултат: 11 гласа „За“; 0 „Против“. Има взето решение.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

8.1. ПООЩРЯВА, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗСВ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Маргарита Христова Новакова - съдия и и.ф. „административен ръководител-председател“ на Районен съд - Разград, с отличие „личен почетен знак - първа степен златен“, както и с парична награда в размер на 1000 /хиляда/ лв. за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

8.2. Решението по т. 8.1 да се предостави на Комисия „Бюджет и финанси“ към Пленума на ВСС в изпълнение на решение на Пленума на ВСС по Протокол № 2/30.01.2020 г., т. 5.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Точка 9, колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложението е да бъде освободена Маргарита Христова Новакова от заеманата длъжност „съдия“ в Районен съд - Разград, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, считано от 14.02.2020 г., съобразно правилата приети от Съдийска колегия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Изказвания?

Гласуване: 11 гласа „За“; 0 „Против“. Има взето решение.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

9. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Маргарита Христова Новакова от заеманата длъжност „съдия“ в Районен съд - Разград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 14.02.2020 г.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 10. Предложението на КАК е да бъде определен, на основание чл. 175, ал. 4, Константин Петров Косев - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Районен съд - Разград за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на същия съд, считано от 14.02.2020 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител. Към точката имаме съгласие от съдия Косев да бъде определен за изпълняващ функциите.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Изказвания, колеги?

Режим на гласуване: 11 гласа „За“. Има взето решение.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

10. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Константин Петров Косев - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Районен съд - Разград за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд - Разград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне размерите на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи по

длъжности, считано от 14.02.2020 г. до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 11, е предложение на КАК да бъде проведено, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Николай Борисов Борисов - съдия в Районен съд - Разград. Предлага се да бъде приета комплексна оценка от атестирането „много добра“, с цифрово изражение 95 точки.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Изказвания?

Режим на гласуване: 11 гласа „За“. Има взето решение.

/след проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Николай Борисов Борисов - съдия в Районен съд - Разград.

11.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Николай Борисов Борисов - съдия в Районен съд - Разград.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Бюджет и финанси, т. 12.

Колега Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, в изпълнение на разпоредбата на чл. 341 ал. 1 от ЗСВ в правомощията на съответната колегия на ВСС, в конкретния случай на Съдийската колегия на ВСС, е да утвърди Класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата, в сила от 1 януари 2020 г. Това е правомощие на този орган, поради което, след решението на Пленума на ВСС от миналата

седмица, в която утвърдихме Таблица № 1 Пленумът прие решение, с което тази точка, в частта по отношение Класификатор на длъжностите в администрацията на съдилищата да бъде изпратен по компетентност на Съдийската колегия за утвърждаването на този класификатор. Моето предложение е да подкрепим предложението на Пленума на ВСС от 30 януари 2020 г.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Имам въпрос. /думата ѝ е дадена/ Благодаря.

Понеже няма допълнителни материали освен таблицата, аз искам да попитам, дали освен увеличението, което ние гласувахме има други изменения в класификатора, включително относно групите на съдилищата? Просто въпрос...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: /извън микрофона/ Няма. Този класификатор се различава от предходния единствено с 10-те процента увеличение, което гласувахме.

Колега Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Въпросът ми касае буква „б" - Обща администрация. Предвидена е позиция за „специалист". Какво ще рече това? Може ли по този начин да фигурира, и подобен род регламентация не дава ли възможност за прекомерно увеличаване на администрацията в органите на съдебната власт, което на практика се наблюдава по една или друга причина? Даже се коментира, и в тази връзка пак имам въпрос, защото не виждам тук възможности в тази насока. Въпросът ми е: този класификатор дава ли възможност да се определят началници, да речем на служители, които работят като секретар-протоколисти или пък началници на определена група деловодители? Този класификатор дава ли такава възможност, защото по съдилищата, по данни на работещи служители, се определят такива началници и протестите са в посока на това, че едва ли не прекалено

много началници са станали. Питам: този класификатор дава ли такава възможност? И другият ми въпрос, касае възможността за назначаване на „специалист“ със средно образование. Какъв е този специалист, какво ще работи и т.н.?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Г-жа Димитрова може да отговори на тези въпроси.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да, ще отговоря. Жалко е, че не Ви е известно на третата година какво точно се случва. Всеки класификатор върви с правила за приложението на класификатора и той, и правилата са създадени от предходния ВСС.

По отношение на „специалиста“, той, както виждате, от съдилищата от втора и трета група, изобщо не съществува. Това, което казвате, че разни секретари ги правели началници, е плод на грозна инсинуация и някак си ужасно звучи тук да го кажете. Наричат се „завеждащи служби“, в съдилищата има „завеждащи служби“, които следват структурата на Правилника за администрация на съдилищата, не се създават длъжности, кой както си ги измисли, гледайки в тавана. Следват класификатора, следват и Правилата за приложение на класификатора./репликирана е от О. Керелска/ Ами, на мен пък ми писна всеки път да задавате такива въпроси? Толкова ли не ги научихте за три години?! Какво друго, като в момента г-н Магдалинчев Ви обяснява, че актуализираме заплатите на персонала такъв, какъвто е с тези 10%. Каква таблица, то няма промяна, няма нищо! За какво говорим?!

/В залата влиза Лозан Панов/

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ

/Заседанието продължава под председателството на Лозан Панов - председател на Върховния касационен съд/

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви.

Извинявайте, аз сигурно ще се повторя, но съм сигурен, че миналата година по същото време зададохте същия въпрос и той беше следния, той не е въпрос, който на мен ми е хрумнал, който на мен ми задават и аз не знам отговора му. Гледайки внимателно таблицата отново ще попитам за „специалиста“. Искам да разбера кое налага и кой е определил един „специалист“ като длъжност, която е най-ниската в общата администрация или поне в съдилищата, в които съм работил - такива са хората, които работят на ксерокс, извършват някакви услуги - защо тяхното възнаграждение е по-високо от съществените служители в специализираната администрация, каквито са съдебните секретари и съдебните деловодители? Сигурно има някаква логика, но аз не я съзирам. Понеже този въпрос го зададох точно преди една година, тогава ми беше даден отговор от г-н Магдалинчев, че това е нещо, което ще бъде обсъдено, сега обсъждаме само вдигането с 10% на всички. И питам: кога ще стане това, да го обсъдим? Може и да е правилно, но просто искам да разбера защо.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз не приемам реакцията на г-жа Димитрова. Така ако я караме, по принцип излиза, че нямаме възможност и право да задаваме въпроси. Вие качвате една таблица, отдолу няма никакви разяснения, никакви правила и т.н. и се чувствате обидена за това, че някой Ви пита нещо. Освен това си позволявате да правите квалификации и обобщения, които не дадоха отговор на въпроса, който поставих и който беше доразвит от г-н Шекерджиев. Факт е, и Вие много добре го знаете, защото претендирате, че дълги години сте били административен ръководител, че администрацията в съдилищата се разраства и това не винаги е обосновано. Ако ползваме системата като начин и способ да намаляваме безработицата в определените места, това е друг въпрос. Но по принцип ние говорим за реформа, за оптимизиране и т.н., което е свързано и с възможността да се вдигнат заплатите, а същевременно тази администрация непрекъснато расте. И не е толкова важно дали ги наричаме „началник сектор" или „завеждащ сектор", факт е, че се обособяват такива позиции, които имат някакви контролни функции. Преди не е било така и хората работещи в системата като служители не намират, че това е кой знае колко обосновано.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Ако знаехме, че ще се разрази, че ще има такива питання, щяхме да донесем Правилата за приложение на класификатора и всичко онова, което се прилага в съдилищата. Внесено е от Комисия „Бюджет и финанси", пак казвам, единствено с актуализация на заплатите на съдебните служители в съдилищата. Очевидно има необходимост и Комисия „Съдебна администрация" ще трябва да проведе такова заседание и да разясним как всъщност е изготвен този класификатор. Пак казвам, не е от настоящи ВСС и правилата към него.

По отношение на „специалиста“, пак казвам, го има в определени съдилища и той не е за това да работи на ксерокса, а доколкото си спомням от Правилата за класификатора, наистина идеята е била да им се възлагат някакви специфични функции, които се изпълняват в съдилищата, като например изпълнението на обществени поръчки и не само, а сключване, като всеки Съвет си е имал до тук различна визия по отношение специално на обществените поръчки и куп други неща. Може би председателят на ВКС ще ми помогне, защото там има специалисти, но те са такива, които не обслужват пряко правораздавателната дейност.

По отношение на увеличение на заплатите, може би беше въпрос свързан със „специалистите“. Има изготвено предложение за увеличение на заплати, нов класификатор, само че нямало средства за това да се случи. Нарушение на Закона за държавния бюджет би било ако ние приемем класификатор без да има осигурени средства. Пак казвам, след като е интересно, Комисия „Съдебна администрация“ ще предостави цялата информация на специално заседание.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Г-н Магдалинчев, заповядайте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз предложих да се приеме решението на Пленума на ВСС и да се утвърди от Съдийската колегия този класификатор. Аз мога добре да ви припомня, но ще си го спестя малко, защото имаме следващи точки, в които да се посочи отново поради какви причини нещата не се случиха така, както ние ги виждахме, както ги бяхме заложили. Един бюджет разработихме, друг беше утвърден със Закона за държавния бюджет. Така че не всичко, което искаме се случва. Каквито и усилия да се полагат, понякога нещата се разминават. Поради тази причина знаете добре, че 88 млн.лв. са по-малко от това, което ние предлагаме като проект за бюджет. Знаете, че

Пленумът не съгласува проекта за бюджет, който предложи Министерски съвет или Министерство на финансите към онзи момент. Това са неща, които са минали през Бюджетна комисия и Пленум и то многократно сме говорили. Така че не е въпрос само до желание и до възможности, които да ни се осигурят по пътя на бюджета, който Народното събрание гласува.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Други изказвания? - Г-жа Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Имам процедурно предложение: винаги, когато се качва каквато и да било точка от дневния ред, включително и на Комисия „Съдебна администрация“ и „Бюджет и финанси“, моля точката да бъде придружена със съответните материали, каквото е изискването по отношение предложенията на всички останали комисии. Не може под предлог на това, че не се очаква дебат, всъщност да се качи само една таблица и да се правят упреци, че един или друг член на ВСС е задал въпроси, нещо не е разбрал и т.н. Това ми е процедурното предложение, моля да бъде подложено на гласуване.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, не, че не се е предполагал дебат. След като сме минали вече много неща - приехме и утвърдихме бюджета, разпределихме го по органи, разпределихме го по параграфи, ясно е как нещата трябва да се случат и тук. Затова не са качени. Ако трябваше да качим цялото решение на Пленума за разпределението на бюджета по параграфи и по органи на съдебната власт, само щяхме да се затрудним в ориентирането за това което се иска. Минало е през Пленум, има решение така че...

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, ние отново сме в типичната си процедура как процедираме в Съдийска колегия. Точката е само за промяна, за одобряване размера на заплатите на съдебните служители.

Не сме за промяна в класификатора като длъжности, да махаме едни или да образуваме други. Предмета ни е ясен. От там ние тръгнахме да задаваме въпроси за нещо, което няма нищо общо с тази точка. Моля ви, колеги, нека да караме по точките така, както са внесени. Не искам да ограничавам правото на всеки да взима становище, но нека да е по точката, която е заплати./говорят извън микрофоните си/

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Чакайте сега, г-н Чолаков! Очевидно не сте си прочел, включително оскъдните материали, които са качени - /чете от проекта на решение/ „Актуализиране на Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи и Класификатор на длъжностите в администрация на съдилищата". Така че не се занимаваме само със заплатите, а предмет на нашето внимание е Класификатор на длъжностите. И отдолу решението: "Препраща Класификатор на длъжностите в администрацията на съдилищата, на основание чл. 341 ал. 1 ЗСВ на Съдийската колегия на ВСС, за утвърждаване."

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Керелска, не е това точката на дневния ред. Точка едно мина, тя е указателна откъде тръгва препращането към т. 2.3, която е качена тук - утвърждаване класификатори. Това е от Съдийската колегия - на длъжностите в администрацията на съдилищата. Точка едно беше предмет само на Пленума и той я прие на предишното заседание на ВСС. Тази точка е качена, за да се види откъде идва задължението Съдийската колегия да разгледа въпроса за класификатора и да го утвърди, защото това са правомощията на колегията, а не е Таблица 1.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания? - Ако няма други изказвания... Г-жа Димитрова я няма в залата, но... Добре, режим на гласуване.

10 гласа „За“. Благодаря ви.

/след проведеното явно гласуване/

12. ОТНОСНО: Класификатор на длъжностите в администрацията на съдилищата, на основание чл. 341, ал. 1 от ЗСВ, за утвърждаване

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

УТВЪРЖДАВА Класификатор на длъжностите в администрацията на съдилищата, на основание чл. 341, ал. 1 от ЗСВ, в сила от 01.01.2020 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка.

Заповядайте, г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Колеги, на вашето внимание е едно предложение на Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“. Преди да започна по същество искам да кажа няколко неща. Вчера, с една част от колегите, успях да разговарям по отношение на това предложение. Вече съм наясно със становищата, но ви моля да изслушате аргументите, които ще изложа и които съдържат отговор на вашите виждания.

Започвам с една предистория. Предложението на комисията е по повод едно писмо на Софийски районен съд от 23 май 2019 г., в което се иска оптимизиране на структурата на съда, с оглед съдебните помощници. По това предложение Комисия „Съдебна карта и

натовареност" е взела решение да се предложи на Съдийската колегия да се разкрият 25 длъжности за „съдебен помощник". Предложението ни е изпратено на Комисия „Бюджет и финанси" през октомври месец, но е отложено без да има условия за повторно разглеждане. Т.е. не е ясно докога се отлага разглеждането на този въпрос. Преди две седмици комисията отново изпрати за повторно разглеждане това предложение във връзка с едно писмо на СРС, с което съда заявява, че връща в бюджета на съдебната власт сума в размер на близо два милиона и триста хиляди. Поискахме отново от КБФ да изрази становище дали е възможно тази сума да бъде ползвана за финансиране на един нов щат за съдебни помощници, но нямаме отговор и до този момент. И тъй като ние считаме, че следва да дадем дори отрицателен отговор по отношение на писмото на СРС, затова и днешното предложение е в дневния ред на Съдийската колегия. Колегиалният орган, по мое мнение, трябва да очертае приоритетите си, защото ако не избягаме от този алгоритъм на историческото бюджетиране, т.е. ако ние не кажем кои са актуалните нужди на системата, нищо няма да постигнем. И това е и причината да го внеса, въпреки че на мен ми е известно, че по-голямата част от колегите считат, че не следва да се уважава това искане.

Отговарям предварително и на един друг аргумент - дали трябва да се изчакат законодателните изменения в ГПК и ЗСВ, които са инициирани от Комисия „Съдебна администрация" и от колегата Боряна Димитрова, защото считам, че и при сегашния статут на съдебните помощници, тяхната полезност е напълно достатъчна, за да може да се решат проблемите на най-натоварените съдилища. Не казвам за цялата система, а за най-натоварените съдилища. Ако приемете отлагане, разбира се, нека то да е с някакъв срок, нека ясно да покажем какво чакаме и какво точно ни е необходимо.

Предложението на Комисия „Съдебна карта“ е изцяло съобразено с едно решение на Комисия „Съдебна администрация“ от 16 юли 2018 г., в което комисията много подробно е очертала какви са нуждите в съдилищата от съдебни помощници и в частта за СРС е казано, че там е добре да бъде увеличен щата с още 20 броя съдебни помощници. Към този момент в СРС има 10 съдебни помощника; щата на съда е 207 съдии. За сравнение, в Пловдивски районен съд има 6 съдебни помощника, а щата на съда е 56 съдии. Също така аз считам, че без екстензивни мерки няма как да минем при решаването на въпроса за натовареността. /в залата са останали малко на брой членове/ Ще имаме ли кворум?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, ще Ви помоля малко да изчакате. Надявам се, .../кворумът е постигнат/ Г-жо Марчева, моля Ви да продължите.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря.

В Софийски районен съд, както казах са 207 съдии по щат, но ежегодно реалната бройка на съдиите в този съд е 171. Т.е. те имат един ежегоден, непрестанен дефицит от 31-32 съдии, който дефицит ние не можем да го компенсираме по никакъв начин. Не е въпрос на конкурси, не е въпрос примерно на чл. 194 или някакъв друг способ, защото тук става въпрос за заети длъжности, на които обаче съдиите в момента не работят. Това са колеги, които са в отпуск по майчинство, командировани и т.н. Действителната натовареност на съда е 53 дела месечно, от които половината са заповедни. За сравнение, ние сме предложили на вашето внимание таблици, няколко на брой. Ще ви ориентирам - говорим не само за действителна натовареност по отношение на постъпили дела, и действителна натовареност по отношение на дела за разглеждане. В СРС това са 97 дела, висящи за разглеждане на един съдия месечно. Искам да подчертая, че колегите

правят невъзможното, за да приключват с делата и тяхната норма на приключване е приблизително брой приключили дела, колкото брой постъпили дела. Т.е. тук няма как да ги обвиним в това, че те комулират една недействителна висящност. За сравнение сме дали и статистика по отношение на същинските дела. Т.е. колко от делата на съдиите в СРС, примерно в гражданско отделение, приключват с решения. Защото има съдилища, които са подредени в таблицата „Действителна натовареност“, като Лом, Ихтиман, Пещера, Перник, Чирпан, Берковица, Нова Загора, Провадия и т.н., които по постъпления са действително с висока натовареност, но при тях ще ви кажа какъв е дялът на заповедните производства. В Лом е 71%; Ихтиман - 74%; Велинград - 60%; Перник - 65%; Чирпан - 71%; Берковица - 64%; Нова Загора - 74%; Провадия - 69%; Сливен - 60%; Пловдив - 57% и т.н. Т.е. това, което искам да докажа с тези таблици, с тази статистика, е, че не говорим само за механичен брой дела, говорим за същинска натовареност, същински като правна и фактическа сложност. Именно в тази връзка е и таблицата, която показва колко от постъпилите искиви дела завършват с решения по чл. 235, ал. 5. Ето например Лом - 11%; Ихтиман - 15%; Пещера - 14%; Перник - 29%; Чирпан - 16%; Берковица - 19%. На този фон СРС е с почти 30%.

В тази връзка, доколкото становището на Съдийската колегия е, че не следва да бъде увеличаван щатът на съда, защото се превръщаме в мега съд и т.н., очевидно ние трябва да предприемем и други мерки. Не се касае само за промяна в съдебната карта, което касае други съдилища, районни, ниско натоварени, защото в случая каквато и реформа да се предприеме по отношение на ниско натоварените съдилищата, моето мнение е, че то няма да рефлектира и да реши въпроса на високо натоварените съдилища. Това по повод на този рефрен, който се носи непрекъснато, с който се иска закриване на

районни съдилища, но всъщност ползата от това закриване е много имагинерна по отношение на същинските проблеми.

И приключвам. Аз ви моля, когато обсъждате това решение, да имате предвид, че е добре ние да очертаем какви са стратегическите цели. Ще имаме ли съдебни помощници в Софийски районен съд, в какъв размер? Може да не е в този размер, който е поискала комисията. Комисия „Съдебна администрация“ е счела за нужно, че трябва да бъдат 20 съдебни помощника.

По отношение на бюджетирането. Ако тази опция за този приход, който е извънреден и не е планиран от страна на бюджета на Висшия съдебен съвет, но не може да бъде използван за съдебните помощници, нека тогава да се възложи на финансовата дирекция, ние реализираме икономии през цялата година. Нека тези икономии да бъдат насочени именно към финансирането на този въпрос. Защото се получава така, че ние вървим след събитията. Има един бюджет, който се наслагва от предходни години. Ние по никакъв начин не дефинираме приоритетите си. Когато дойде време в Народното събрание да се обсъжда бюджетът на съдебната власт, ние не отиваме да го защитим. Извинете, но не е само задължение на представляващия Висшия съдебен съвет да бъде там. Задължение на всички нас е да го защитим и затова, ми се струва, че имаме известна вина, че когато се обсъждаше сега бюджетът в парламента, предвидените за 100 съдебни помощника, заложено в нашия бюджет, искане за 5 или 6 милиона беше, ако не се лъжа, точно това перо не беше възприето от народните представители. Ние бяхме ли там да го защитим? Затова, нека да работим с приоритети и да ги кажем ясно отсега.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Изказвания? Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Уважаеми колеги, по тази точка аз отново ще се преповторя с някои неща, които съм казал и преди, но за да припомня нещата, съм длъжен да го направя.

Проектът за бюджет, който Пленума на Висшия съдебен съвет разработи, беше в размер на 859 344 000 лв. Беше ни утвърден със Закона за държавния бюджет 771 317 000 лв. Разликата е 88 000 000 лв. Само ще ви кажа, че с решение на комисия „Бюджет и финанси“ по Протокол № 21/05.06.2019 г., т. 7.5 комисия „Бюджет и финанси“ заложи за разкриването на нови щатни бройки в органите на съдебната власт 4 200 000 лв., специално за тези цели, от които се заложиха и средства за 100 щатни бройки за длъжността „съдебен помощник“, точно с това решение на комисия „Бюджет и финанси“. Знаете, че когато обсъждахме поради това, че бюджетът, който ни се предлагаше, проектът за бюджет от Министерство на финансите, към онзи момент, беше с тези 88 000 000 лв. по-малко, затова и пленумът прие решение, с което не съгласува проекта за държавен бюджет 2020 г. След това, когато беше обсъждан бюджетът на съдебната власт в Правна комисия изрично подчертах че ако се възприеме проектът за бюджет на Министерски съвет, впоследствие когато беше внесен в парламента, то ние ще имаме проблем с някои неща, които неща сме ги изброили и пред Правна комисия, а впоследствие, когато се обсъждаше Законът за държавния бюджет в пленарна зала, отново го подчертах. И сега отново ще го кажа, че този бюджет не само 100-те щатни бройки, ами поради липса на средства няма да се обезпечат свободни бройки за 6 месеца. Колеги, вие много добре знаете, от информацията, която ежесечно се дава, за броя на свободните длъжности в системата, магистратски и служители, имаме около 810 свободни бройки. Ние тези бройки се опитахме да ги обезпечим със средства, ако не в размер на пълна една работна заплата, поне за 6 месеца да се осигурят. Не се случи. Поради

което тук тези бройки спокойно можеха, това са бройките, които, т.е. бюджетът за тези бройки е извън бюджета за служителите, за нови щатни бройки на магистрати, съдии и служители в Инспектората към Висшия съдебен съвет. Поради това не се случи. Фактически, за основен ремонт няма да стигнат парите. И поради тази причина ние актуализирахме заплатите само и единствено по класификатора с процентно увеличение, което е предвидено за трудовото възнаграждение. Други неща не сме предприемали, въпреки всичко. Аз сега не мога да си обясня, когато се говори за евентуално от икономия на средствата в течение на финансовата година, само да ви припомня, миналата седмица разпределихме бюджета по параграфи и по органи на съдебната власт. Знаете, че заради увеличението, което се направи, ние фактически около 2 300 000 лв. трябва да ги стопяваме в рамките на годината от икономии, но това беше заради възнагражденията, заради Таблица № 1, и знаете какъв беше дебатът. Така че, ако ние така продължаваме, това непрекъснато ще се натрупва и ние накрая няма да компенсирате абсолютно нищо. И тогава кой ще отговаря за всички тези работи? По закона за публичните финанси, първостепенният разпоредител отговаря за всички тези неща и като дойде Сметната палата ще го констатира и тогава какво? И, между другото, нека да го кажем, ние от време на време в Бюджетната комисия го обсъждаме, като че ли въпросът със Софийския районен съд трябва да намери по-сериозно решение и по-сериозно внимание в рамките на Съдийската колегия. Да се види има ли нужда от някакви други промени, защото ние увеличаваме числеността, но някакъв особен резултат не се случва. И с магистрати, и със служители, нещата са все същите. Дали единствено само по пътя на увеличаване на числеността могат да станат тези неща? И аз затова и с г-жа Марчева вчера споделих, ако по-скоро променим статута на съдебния помощник, ние отново ще го заложим,

ще поискаме да премине през парламента, да се промени Законът за съдебната власт, за да не могат утре, когато калкулираме определени длъжности, да не ни бъдат обезпечавани с финанси. /Цв. Пашкунова: А какъв да стане статутът?/ Да се промени в тази, има такава идея, работна група работи, да му се възложат функции, които той да извършва тази дейност. Например, да се занимава със заповедните производства. /Чува се: Съдиите какво ще правят?/ Той си остава служител, той си е съдебен помощник, но се възлагат други функции в Закона за съдебната власт. Така че, това са неща, които трябва да станат по друг начин. Нямам нищо против, но все повече и повече се убеждавам, че трябва да имаме някакъв по-задълбочен подход по отношение на този съд, хем да се преодолее неравномерната натовареност, хем да се види в каква посока трябва да се променят нещата. Не е само функцията на Бюджетната комисия да мисли по този въпрос, защото тя мисли доколкото трябва да обезпечава финансово нуждите на системата, но оттам решенията са други и решенията трябва да ги взима Съдийската колегия, да знаем какво ще правим.

Така че, аз ще гласувам против това предложение за разкриване на 25 щатни длъжности за съдебен помощник в Софийски районен съд, поради липса на финансов ресурс, който да е осигурен по бюджета.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Г-жа Марчева, след това г-жа Керелска, г-жа Дишева. Г-жо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз неслучайно ви обърнах внимание, че ние дължим отговор, просто, на това искане на Софийски районен съд. Поради тази причина не е добре да стои така, без Съдийската колегия да каже какво счита по този въпрос. Напълно съм съгласна, че най-възможният и мислим вариант е, ако се измени ГПК и ЗСВ в посоката, която комисия „Съдебна администрация“ е тръгнала, тя е събрала

становища. Аз съжалявам, че колегата Димитрова я няма в момента и говоря на практика от нейно име, но това което аз знам е, че в момента се обобщават становищата и до един месец ще бъде предложено на Съдийската колегия прецизирани текстове, с които да се промени статутът на съдебния помощник и той да носи отговорност и да изпълнява определени длъжности по администрирането на делата, за да може, като цяло, да се подпомогнат съдиите в страната. Но това е законодателен процес, аз не знам колко време ще отнеме, може и да не се случи до края на годината, може и да се случи, но ние имаме ангажимент към Софийски районен съд дотолкова, доколкото трябва да се произнесем по това писмо. А по отношение на икономииите и на това, което „Бюджет и финанси“ залага, аз съм съгласна, че в рамките на един бюджет е трудно да се направи разпределение за всичко необходимо. Точно затова Съдийската колегия трябва да каже кое е с приоритет, кое е важно. По отношение на Софийски районен съд се предприемат множество мерки, не са само екстензивни. Да припомня, че ние реално нови щатове не сме отпусkali, а сме прехвърляли съдии по чл. 194 и в рамките на мандата на този Съвет, те са не повече от 10. Тоест, ние, не бих казала, че сме решили по съществен начин въпроса със щатната численост. Виждам, че няма такава нагласа и няма и да има, и точно затова комисия „Съдебна карта“ реши, че ако се увеличи броят на съдебните помощници и те станат, примерно, да кажем те имат 10, още 25, стават 35, тези 35 съдебни помощника, хипотетично казвам, те могат да гледат, всеки един от тях може да гледа месечно по 150 заповедни дела плюс отделно още да помага и в останалата част от исковите дела. Не е необходимо да се прави отделение само от районни съдии, които да гледат само заповедни дела, каквато идея чух. Ще ви кажа защо. Защото заповедните дела не са проблем за районните съдии и в София, и в страната. Проблем са исковите дела. Проблемът в заповедните е

във времето, което се отделя, а не нещо друго. А по отношение на това, че има промяна в ГПК и трябва да се гледа за неравноправни клаузи, това ще увеличи обема на работа на районните съдии, защото трябва да се четат договорите и тези договори трябва да се намери има ли неравноправна клауза или няма. Затова причината да форсираме и да внесем това предложение днес беше именно това.

Да, предложението беше евентуално за отлагане. /Кр. Шекерджиев: Пари няма./ Да, пари няма. Сега въпросът е докога можем да го отложим. Може би Бюджетна комисия да каже. Има икономии, които се реализират в рамките на годината, може би след юни месец. /Б. Магдалиничев: Сега сме в началото на финансовата година. Да изчакаме полугодieto, за да видим накъде вървят нещата./ Кога се виждат икономии? /Б. Магдалиничев: Ами полугодieto обикновено се вижда тенденцията. Най-малко да имаме някаква информация, някаква картина за това как се изпълнява бюджетът./

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Може би съм пропуснала нещо, но за мене остава въпросът, тази икономия, за която ни докладва административното ръководство на Софийски районен съд, ако така може да се нарече, в размер на 2 361 097 лв., би ли могла финансово по законен ред да се отнесе като средства, които биха могли да се ползват за възнаграждения на съдебните помощници в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Ако мога аз, колега Керелска, да Ви отговоря. Тези пари не влизат в бюджета на съдебната система. Те директно отиват в републиканския бюджет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съвсем накратко, колеги. Аз споделям загрижеността на г-жа Марчева за натовареността в Софийски районен

съд, както и виждането й, че ние трябва да предприемем сериозни мерки за справяне с тази натовареност. Съжалявам, също така, че г-жа Димитрова не е тука, като председател на комисия „Съдебна администрация“. Ще поставя въпрос, който няколко пъти съм поставяла, мисля че на всяко или на почти всяко обсъждане за разкриване на щатове или за прехвърляне и трансформиране за съдебни помощници. Кога ние ще получим стратегия или обща позиция, или виждане за разпределение на съдебните помощници, или за полагаемия се брой съдебни помощници в орган на съдебна власт, в частност съд? Г-жа Марчева каза, пример и с по-едри цифри боравя, Пловдив за 50 съдии 6 съдебни помощника, а в София за 200 съдии, грубо казвам, 10 съдебни помощника. Критерият може да бъде броят на съдиите, критерият може да бъде натовареността, аз ще добавя натоварването по СИНС, г-жа Марчева предлага както общият брой на делата, така и на приключилите с акт по чл. 235, става въпрос за гражданските дела, но ние трябва най-после да имаме, както искате я наречете, стратегия, общо виждане, позиция за разпределението на съдебните помощници по органи на съдебна власт. Иначе, мине не мине заседание, ние или трансформиране, или разкриваме бройки за съдебни помощници на един или втори орган на съдебна власт, в частност на съд, без да имаме ясна представа защо и как се разкриват тези бройки или да се трансформират, то е същото, защото примерно вместо да са трансформирани и прехвърлени към еди-кой си съд, биха могли да бъдат прехвърлени в Софийски районен съд.

Така че, аз предлагам, процедурно, и приключвам, да определим срок на комисия „Съдебна администрация“, която да излезе с предложение до Съдийска колегия относно начина, по който да бъдат разпределени бройките на съдебни помощници в съдилищата. Не споделям виждането, че трябва да чакаме законодателните промени,

защото това, първо, може да не се случи изобщо, а може да се случи и след години. Аз си спомням, мисля, че за същото изслушване говори съдия Марчева, спомням си и изказването на г-жа Димитрова за това как следва да бъдат.../реплика от залата/...не, не, това не беше тази година, това изслушване беше преди повече от една година, вероятно е юли 2018 г. това, за което говори г-жа Марчева. Трябваше отдавна да се случи това нещо и не считам, че е сложно ние да приемем някаква стратегия, виждане или правила, по които да разпределяме съдебните помощници, съгласно сега действащата правна уредба, а пък когато се случат законодателните промени, ще коригираме, евентуално, нашето виждане по въпроса. **/В залата влиза Боряна Димитрова/** И аз предлагам да формулираме, като решение, щом за един месец е обявено, че ще се изготви подобна стратегия или както там ще се нарече, нека да го формулираме като решение на Съдийската колегия, за да не се питаме всеки път. Съвсем наскоро, мисля че на предишното или на по-предишното заседание на Съдийска колегия ние имаме подобен на този дебат по повод закриване на бройки и разкриване в друг орган на съдебна власт за съдебни помощници.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само да кажа, понеже слушах на мониторите, това което г-жа Дишева предложи. Ще повтора това, което и миналия път повторих. Стратегията за съдебните помощници или моделът, който ние предлагаме, го гласувахме, сега не мога точно да възпроизведа протокола, но ще го качим, и ни дадохте мандат да работим. Миналият път казах, че до месец, вероятно, ще сме готови и ще ви бъде представено изработеното, включително в няколко варианта разпределение на съдебните помощници. Така че, не виждам необходимост да приемате срокове и всичко останало, защото за разработване на тази идея, освен всички, които сме в комисия „Съдебна

администрация", участват и съдии, и ние се съобразяваме с техния график на възможности да дойдат. Имаме планирани, сигурна съм, че до месец ще свършим. Освен всичко останало, по тази тема пуснахме и проучване из съдилищата, което забави малко крайния резултат. /Ат. Дишева: Тоест, да разбирам, че след три седмици ще имаме?/ Ами надявам се да са три или четири.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: /без включен микрофон/ Вижте, нека да разграничим нещата. Дайте да говорим за финансовото обезпечение, защото тези бройки и без статутът да се е изменил, пак са необходими. /Ат. Дишева: Аз точно говоря преди промяна на статута. Точно за това говоря. Вместо да прехвърляме бройки в някой друг съд, може да ги прехвърлим при наличните бройки в Софийски районен съд или пък други щатове, ако се закриват, защото ние всъщност това правим, нали? Не откриваме чисто нови съдебни помощници.; Б. Димитрова: Не. И досега не сме откривали нови щатове за съдебни помощници.; Ат. Дишева: Да, в този смисъл ми беше изказването./

БОРЯНА ДИМИТРОВА: По отношение на съдебните помощници, може би комисия „Бюджет и финанси“, г-н Магдалинов ще ви каже, че това, че нямаме в момента пари, не означава, че ако представим нова визия в тази част за работа, не бихме могли да получим. Това ни беше казано.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Така или иначе, има предложение за отлагане на точката, нали така? /Чува се: Да./ Добре. Г-жа Имова държи да вземе думата, заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Много кратка ще бъда. И най-добрата стратегия не може да се реализира без финансово обезпечение. Тук ние всички сме наясно, че броят на съдебните помощници следва да се определи предвид натовареността на съдилищата, но както чух г-н Магдалинов и колегите Марчева и Димитрова, броят на съдебните

помощници е функция от бюджетните възможности. Г-н Магдалинчев каза, че до средата на тази година ще се види какви са икономииите от бюджета, за да можем да предприемем такава стъпка за разкриване на нови щатни бройки или пък закриване в едни съдилища и разкриване на други. Това е механизъм, който би могъл да работи. Но, така или иначе, днес ние не можем да вземем решение. Мисля, че всеки от нас тук, е убеден, че действително Софийски районен съд се нуждае от увеличаване броя на съдебните помощници и ние трябва да намерим ресурс за това. Така че, стратегията е чудесна, но тя трябва да се реализира с финансово обезпечение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, режим на гласуване. Предложение за отлагане. /Ат. Дишева: Докога?/

ВЕРОНИКА ИМОВА: Поне до средата на годината. След 30 юни ще имаме ясна визия.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз предлагам след един месец, ако приемем стратегия някаква, която да дава възможност да се закриват някъде щатни бройки за служители, нека те да се разкриват в Софийски районен съд. Шест месеца е много дълъг период. Ние това решение го обсъждаме в комисия „Съдебна карта и натовареност“ почти година, ако не бъркам. Ние ако закриваме щатни бройки, няма да имаме нужда от допълнително финансиране, това ми е мисълта.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: 30 юни, това се предложи.

ЛОЗАН ПАНОВ: Дванадесет гласа. Благодаря ви.

/след проведеното явно гласуване/

13. ОТНОСНО: Проект на решение за разкриване на 25 (двадесет и пет) щатни длъжности „съдебен помощник“ в Софийски районен съд

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

ОТЛАГА вземането на решение по т. 13 за след 30 юни 2020 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка от дневния ред. Заповядайте. Точка 14.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Ние сме дискутирали. Това е продължение на едно решение от по-предходно заседание. Въпросът е, че следва да определим представители на Висшия съдебен съвет и също на съдийската общност, които да участват в насрочената среща от Комисията по петициите на 26 февруари тази година от 11.30 ч. в сградата на Бюрото на Европейския парламент в София. Аз и колежата Имова бяхме предложили да се изпратят писма на административните ръководители на Софийски районен съд, Софийски градски съд и на Върховния касационен съд, да се определят, примерно, по двама представители, за да участват в тази комисия. Ако считате, че е добре да бъдат излъчени представители от съдилища извън София, нямаме нищо против. В случая не е толкова важно кои ще бъдат представителите от ВСС, даже мисля, че е подходящо представляващият да бъде определен, защото идеята е да говорят съдиите в тази комисия, а не ние.

ЛОЗАН ПАНОВ: Както казах и преди, когато са искали от нас становище, ние сме го представили. Стана дума за това предходния път, също, ако изпратите писмо, колежите, които са изготвили това становище, които са участвали при подготовката на тези материали, ще бъдат посочени, това вече зависи от решението на Съдийска колежия.

Предложения? Заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз искам само да обърна внимание. След нашето предишно решение, изпращане на съответното писмо, има един

доклад на г-жа Христина Тодорова, която казва, че фактически въпросната Комисия по петициите желае да се срещне с членове на Висшия съдебен съвет. За съжаление нашето искане, поне по мое впечатление, да се включат и съдии, поне от това, което пише в доклада, не е удовлетворено. Аз също считам, че по-полезно би било да участват районни съдии, които непосредствено се занимават с въпросите на заповедното производство, отколкото членове на Висшия съдебен съвет. Но искам да ви обърна внимание, че действително поканата, така да се каже, е към членове на Висшия съдебен съвет. Да не се окажем в неловката позиция да поканим колегите от страната, районни съдии, и в един момент същите да се окажат извън формата. /Д. Марчева: Не, пише представители на ВСС, не пише членове, което означава, че няма никакво значение./

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Едно изречение, може ли? Колеги, аз чета дневния ред. Пише „среща с Висшия съдебен съвет на Република България“. Чета им програмата на колегите. На 26 февруари 2020 г., сряда, среща с Висшия съдебен съвет. Колеги, ние поискахме тази среща. Смятам, че не можем да си водим и хора на тази среща. Така или иначе, дори и да сме направили искане да бъдат съдии, определили само среща с членове на Висшия съдебен съвет. Затова аз предлагам да определим членове на ВСС, които да се срещнат.

БОЯН МАГДАЛНИЧЕВ: Колеги, аз чета писмото. Ето го. Писмото казва така: „Делегацията би искала да има възможност да се срещне с представители на Висшия съдебен съвет в България, за да бъдат обсъдени горепосочените проблеми. Ще имаме възможност да бъдем в сградата на Бюрото на Европейския парламент в София сутринта на 26 февруари. Програмата на делегацията е доста стегната и затова предлагаме среща в 11.30 ч.“. /Г. Чолаков: Виж в програмата им./ Да, да, видях програмата, но тяхното писмо казва „представители“. /Д.

Марчева: Ние не може ли да излъчим представители?/ Може, разбира се. /Цв. Пашкунова: Не са представители на ВСС, те са представители на органите на съдебна власт.; Кр. Шекерджиев: Няма как да са представители на ВСС съдиите./ Аз мисля, че няма да имат нищо против./Олга Керелска: Съдиите, безспорно, ще са по-полезни, въпросът е, че поканата, както е отправена касае членовете на Съвета.; Г. Чолаков: Само членове на ВСС./

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, нали миналият път беше внесено от г-жа Марчева и г-жа Димитрова. Имова, прощавайте. Нека те да отидат.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Предложение имам. Нямаме ограничение относно броя на хората, които могат да участват, затова аз предлагам освен двамата колеги, освен това г-жа Керелска, аз не съм говорила предварително с нея, и г-н Гроздев, които са се занимавали с граждански дела. Ако приемам идеята, че не трябва да участват съдии, поне да има повече представители на Съвета. /Д. Марчева: Колегата Димитрова също е./ Аз казах освен Вас двете. /Д. Марчева: Не, Имова и.. / А, с Имова сте. Имах предвид Димитрова и .../шум в залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Имате, все пак, и формални правила, трябва да се знае кой представлява Съвета и т.н. Те са тези, които организират срещата, моля ви се! /Ат. Дишева: Г-жа Марчева и г-жа Димитрова имах предвид. /Олга Керелска: Аз не мога на 26 февруари да участвам./ Добре.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Мисля, че г-жа Марчева и г-жа Димитрова са подходящи участници. /Д. Марчева: И г-жа Имова./

ГЛАСОВЕ: Добре.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Г-жа Марчева, г-жа Димитрова и г-жа Имова. Режим на гласуване.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Няма я колегата Димитрова, не мога така да гласувам като не сме я питали. Анблок ли гласуваме! /Л. Панов:

Да.;Кр. Шекерджиев: Ако тя не може, ще си отменим решението./ Аз ще гласувам „против“, имам ли право на „против“? Имам. /смее се/

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да отчетем резултата. Девет гласа „за“, един глас „против“. Въпреки Вашия /към Г. Чолаков/ глас „против“ има решение.

/след проведеното явно гласуване/

14. ОТНОСНО: Доклад от Христина Тодорова - директор на дирекция „Международна дейност и протокол“ в АВСС относно предстояща среща между представители на Висшия съдебен съвет и Комисията по петициите към Европейския парламент

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

14.1. ПРИЕМА за сведение Доклад от Христина Тодорова - директор на дирекция „Международна дейност и протокол“ в АВСС относно предстояща среща между представители на Висшия съдебен съвет и Комисията по петициите към Европейския парламент.

14.2. ОПРЕДЕЛЯ като представители на Висш съдебен съвет, които да участват на срещата с Комисията по петициите към Европейския парламент, която ще се състои на 26-ти февруари 2020 г. от 11:30 ч. в сградата на Бюрото на Европейския парламент:

Даниела Марчева - член на ВСС;

Боряна Димитрова - член на ВСС;

Вероника Имова - член на ВСС.

14.3. Да се изпрати отговор до Секретариата на Комисията по петициите към Европейския парламент, в което да се изрази удовлетворение от отправената покана за среща и да се посочат определените участници в нея от страна на Висшия съдебен съвет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 15 от дневния ред.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 15, колеги, е предложение на КАК да бъде отменено решението на Съдийската колегия взето на 28.01.2020 г. за определяне на изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Окръжен съд-Ловеч, като се предлага се след отмяната на това решение да бъде определена Милена Вълчева - административен ръководител - председател на Окръжен съд-Ловеч, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Окръжен съд - Ловеч за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Окръжен съд - Ловеч, считано от 05.02.2020 г. до встъпване в длъжност на новия административен ръководител.

Колеги, кое налага това предложение на КАК? Може би помнете, че миналата седмица ние взехме решение, с което назначихме един от заместник-председателите на Окръжен съд-Ловеч за изпълняващ функциите „административен ръководител“ на същия съд. Това беше колегата Станчевска. Считано от 05.02., когато изтича мандатът на досегашния ръководител. Истината е обаче, че към настоящия момент в Окръжен съд-Ловеч няма свободна бройка, на която може да отстъпи колегата Вълчева. Ние определихме един от заместник-председателите, предвид това, че нямахме съгласие от страна на колегата Вълчева да изпълнява функциите. Няма да крия, че аз се свързах с колегата Вълчева, тъй като при така създалата се ситуация ние трябваше да разкрием бройка в Окръжен съд-Ловеч. Ние можехме да разкрием бройка в Окръжен съд-Ловеч само и единствено ако закрием такава в някой от другите окръжни, районни, апелативни съдилища. Нямахме особена възможност да сторим това. Имаше такива свободни бройки в част от районните съдилища, например в Пазарджик, в част от окръжните съдилища, например в Перник, но там има

командировани колеги и това би създадо необходимост те да бъдат разкомандировани и да бъде разкрита бройка в съд, в който принципно няма нужда от нея, след приключване на процедурата да бъде закрыта, респективно върната в съда, от който е взета.

Ето защо, си позволих да се чуя с колегата Вълчева и тя беше тъй любезна да приеме да изпълнява функциите. Ето защо, предлагам да отменим решението си и да назначим Милена Вълчева, административен ръководител - председател на Окръжен съд-Ловеч, за изпълняващ функциите на същия съд, тъй като това ще може да стане без да е необходимо да откриваме и закриваме бройка. Съгласие в този смисъл ние имаме приложено към точката.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само да припомним какво беше решението от предходното заседание?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да назначим един от заместник-председателите, колегата Станчевска, за изпълняващ функциите, считано от 05.02.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз имам въпрос. Може ли? Доколкото разбирам, всичкото това се прави само за да не разкрием нова бройка на Окръжен съд-Ловеч. Това ли е?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да,, точно така.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ами, какво правим с назначението на друг съдия за изпълняващ длъжността „административен ръководител“, със съгласието, с нашето решение? На кое от основанията по АПК ние ще обосновем отмяната на собственото си решение?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз лично бих го обосновал със здравия разум, за АПК не знам, защото не съм специалист.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Този „здрав разум“ къде беше, когато миналия път гласувахме това решение?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Освен здравия разум, е добре човек да чете. Пак ще повторя, въпреки че колегата Керелска каза, че обичам да си слушам гласа. Колеги, миналата седмица ние нямахме съгласие от страна на съдия Вълчева. Нашите правила не дават възможност да назначим досегашния изпълняващ, досегашния административен ръководител за изпълняващ длъжността, когато нямаме съгласие. Сега вече имаме такова съгласие. Фактите са променени. Трудно ми е да ги субсумирам под АПК, но това е основанието да ви предложа вместо да закриваме, разкриваме, чакаме пленум, да уважим желанието на г-жа Вълчева тя да продължи да изпълнява тези функции, което е доста естествено. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Явно е, че сте провели разговор с.../Кр. Шекерджиев: Да, и не го крия./ Да, да, то пише и в заявлението на самата г-жа Вълчева. Тя пише: „Във връзка с този телефонен разговор, давам своето съгласие.“. А другият колега, който миналия път го назначихме, все пак коректно би било да го уведомим. /Кр. Шекерджиев: Категорично имаме нейното съгласие. Да, говорил съм с нея, декларирам го./

АТАНАСКА ДИШЕВА: Но това, извинявайте, каква кадрова политика е тези телефонни разговори, без да са предхождани от решение на кадровия орган, какъвто сме ние?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Супер, ако искате да го отложим. Само ще кажете за кога?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, не искам да отложим. Вие ли предлагате отлагане?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не. Аз докладвам какво е предложила Комисията по атестиране и конкурси.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само един въпрос, колега Шекерджиев. Оттегля ли си съгласието колегата заместник-председател да изпълнява функциите? /Б. Магдалинчев: Магдалена Станчевска./

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не го е направила в писмен вид, или поне не ми е известно.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Защото, ако тя го направи, това вече е основание да направим това движение.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако искате, няма проблем, тогава ще я поканим да го стори.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да й се обадим.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Сега да й се обадим?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да. За да решим проблема, аз това предлагам. Ако тя си оттегля своето съгласие да бъде изпълняващ длъжността, тогава ние сме длъжни да пристъпим към тази процедура. /Олга Керелска: Добре, хайде да разгледаме другите точки, когато тя даде съгласие./

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Тогава т. 15 ще я решим след като получим позицията на колегата, за който говорихме.

Продължаваме с т. 17. Заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 17 е предложение да бъде удостоен посмъртно, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква "а", във връзка с чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ Иван Стоянов Ченков с отличие „личен почетен знак - първа степен златен“, както и с парична награда в размер на 1000 /хиляда/ лв. за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз изцяло ще подкрепя направеното предложение от изпълняващ длъжността „председател“ на Сливенския окръжен съд и от председателя на Бургаския апелативен съд, защото познавам този колега, работили сме заедно като съдии в Районен съд-Котел. Той почина докато беше съдия в Районен съд-Котел. Познавам неговата работа и смятам, че това е единственото, което можем да направим, като Съдийска колегия, след неговата смърт. Без никакви съмнения ще подкрепя направеното предложение за награда посмъртно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване, колеги. Благодаря.

/след проведеното явно гласуване/

17. ОТНОСНО: Предложение от административния ръководител - председател на Апелативен съд - Бургас и от и. ф. „административен ръководител - председател“ на Окръжен съд - Сливен за посмъртно удостояване на Иван Стоянов Ченков, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, както и с парична награда на основание с чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗСВ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

17.1. УДОСТОЯВА ПОСМЪРТНО, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗСВ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Иван Стоянов Ченков с отличие „личен почетен знак - първа степен златен“, както и с парична награда в размер на 1000 /хиляда/ лв. за проявен висок

професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

17.2. Решението по т. 17.1 да се предостави на Комисия „Бюджет и финанси“ към Пленума на ВСС в изпълнение на решение на Пленума на ВСС по Протокол № 2/30.01.2020 г., т. 5.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 18.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 18 е предложение на КАК да бъде определен чрез жребий един резервен съдия в апелативен съд, гражданска колегия в конкурсната комисия за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия, на мястото на Иванка Ангелова, определена като резервен член досега, във връзка с депозиран отвод. Ето защо се предлага да изберем нов резервен член на същата комисия.

/И.д. главен секретар на ВСС извършва жребия под наблюдението на Георги Чолаков, който съобщава резултата: Стела Дандарова - съдия в Апелативен съд - Пловдив./

ЛОЗАН ПАНОВ: Режим на гласуване. Десет гласа „за“. Имаме решение и по тази точка.

/след извършен жребий и проведеното явно гласуване/

18. ОТНОСНО: Проект на решение по заявление за отвод от член на конкурсната комисия по обявления, с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 32/08.10.2019 г.,

конкурс за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Стела Венциславова Дандарова - съдия в Апелативен съд - Пловдив, гражданска колегия за резервен член на конкурсната комисия за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия, на мястото на Иванка Николова Ангелова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 19. Заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 19 е предложение на КАК да бъде оставено без уважение искане, депозирано от съдия Атанас Атанасов. Искането е по реда на чл. 256, ал. 2 от АПК за обявяване на конкурси за повишаване на апелативните съдилища. Мотивите, с които КАК предлага да бъде оставено без уважение това искане, са изведени от разпоредбата на чл. 189, ал. 1 от ЗСВ, от това, че към настоящия момент има неприключили или развиващи се конкурси във Върховен касационен съд, от това, че следва да бъдат провеждани процедури по чл. 193, ал. 6, което според КАК е пречка за обявяване на конкурси в подолните съдилища. Мисля, че дискусиата за поредността на конкурсите сме я водили в рамките на днешното заседание. Това са мотивите, това е и предложението на КАК.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания? Заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Тъй като за АПК си говорихме преди малко, искането е по чл. 256 от АПК. /Ат. Дишева: Субсумирай./ Ще го субсумирам, както каза колежата Шекерджиев, но ние въобще не следва да се произнасяме, трябва да го пратим на Върховния административен

съд, защото тези искания се пращат съответно пред съответния съд. Аз не знам, при положение, че така е квалифицирано искането за бездействие от наша страна, съответно трябва ни гледа това бездействие Върховният административен съд, а не ние да се занимаваме с него, ако приемем, че това искане е по чл. 256 от АПК. Ние сме написали в диспозитива: „На основание чл. 256 от АПК...“, така пише в предложението диспозитив.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Всъщност, колеги, ако сте се запознали със съдържанието на искането, без оглед на изричната препратка в титулната част на това искане, съдиите искат от нас или съдията иска да обявим конкурс. За това искане сме компетентни ние да се произнесем. Считам, че изпращането на това искане направо до съда противоречи както на действителната воля на съдията, така и на нашите правомощия. Заради това, ако г-н Чолаков счита, че неправилно е формулиран текстът, ние можем да го махнем, защото затова е компетентен съдът по това искане чл. 256, ал. 2 да се произнесе, но повтарям - в съдържанието на искането се съдържа ясно и недвусмислено искане ние да обявим конкурс.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз само за това, за яснота на диспозитива.

ЛОЗАН ПАНОВ: Така или иначе, волеизявлението е ясно изразено. То е насочено към колегията и се иска обявяване на конкурс. В този смисъл, за прецизност, по-редно е да махнем в диспозитива, който ни се предлага, „чл. 256, ал. 2 от АПК" и той да бъде следния: „Оставя без уважение искането с входящ номер еди-кой си на Атанас Атанасов - съдия в Софийски градски съд, за обявяване на конкурси за повишаване в апелативните съдилища.". Нали така?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да. Така съм окей.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако нямате нищо против, нямате искане в друга посока, нали така? /Цв. Пашкунова: Да, по мотивите, които бяха изложени вече по т. 4, нали така?/ С оглед волята на... /Г.Чолаков: Чакайте, малко са различни обаче нещата тука. Тука имаме висящи още.., висящи процедури. Ние не сме в същата хипотеза./ Имате думата.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, имам предвид, че ние не сме в същата хипотеза, в която бяхме преди малко. Има нюанс, който има значение. Тези конкурси за апелативните съдилища, още първоначалните бройки не са влезли в сила, тъй като те са висящи във Върховния административен съд, което означава, че не само на това основание, т.е. даже не на това основание, което преди малко ние аргументирахме, а просто ние нямаме приключила процедура по конкурс за първоначалните обявени бройки, за да можем да тръгнем да обявяваме нов конкурс. По-силното основание е. Лично аз ще гласувам за този диспозитив, но на други мотиви, не на мотивите, които преди малко коментирахме във връзка с искането на колежата Луков. /Ат. Дишева: А, мотивите тук са изложени, те не са същите, да./

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Искам да обърна внимание, че КАК е изложила самостоятелни мотиви.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Точно така. Понеже колежата Пашкунова каза, че преди малко сме го дебатирали, казвам, че всъщност мотивите са различни тука. Затова ще подкрепя изцяло, както като мотиви, така и като диспозитив с направената корекция, предложена преди малко. /Цв. Пашкунова: Добре./

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако няма други изказвания, режим на гласуване. Гласуваме последната точка от допълнителните точки и след това предстои да се върнем на т. 15. Да отчетем резултата. Десет гласа „за“. Благодаря ви.

/след проведеното явно гласуване/

19. ОТНОСНО: Искане по чл. 256, ал. 2 от АПК от Атанас Стоилов Атанасов - съдия в Софийски градски съд, за изпълнение на задължението по чл. 189, ал. 1 от ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането с вх. № ВСС-1207/30.01.2020 г. на Атанас Стоилов Атанасов - съдия в Софийски градски съд, за обявяване на конкурси за повишаване в апелативните съдилища.

ЛОЗАН ПАНОВ: Връщаме се на т. 15. Дали имаме информация?

МАРИЯ ХРИСТОВА: В момента се пише отказ.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Пише го? Добре.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, пет минути почивка.

/след почивката/

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме заседанието с последната точка, по която не сме взели решение. Това е т. 15. Проект на решение за определяне на изпълняващ функциите административен ръководител на Окръжен съд-Ловеч. Тъй като г-н Шекерджиев го няма, току-що ми дадох писмо-заявление от Магдалена Станчевска - заместник-административен ръководител - заместник-председател на Ловешкия окръжен съд. В него се пише: „Във връзка с откритата процедура за избор на нов административен ръководител - председател на Ловешкия

окръжен съд, заявявам, че оттеглям съгласието си да бъде определена за изпълняващ функциите „административен ръководител“. Нека този документ бъде приложен към всички документи по т. 15, допълнителна точка в дневния ред.

Имате ли изказвания? /Г. Чолаков: Аз смятам, че не трябва да бъде „Отменя решение ...“./ Заповядайте, г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз смятам, че диспозитивът не трябва да бъде „Отменя решение...“, тъй като към датата на вземане на това решение са били налице всички материално-правни предпоставки за вземането на това решение. Може би трябва да бъде - поради настъпили нови обстоятелства определя, на основание ... колегата Милена Вълчева да изпълнява функциите, считано от 5 февруари 2020 г. /Ат. Дишева: Обаче считано от днес./ Считано от днес, да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, от момента на взимане на решението, да. Нека изрично да го напишем - считано от датата на взимане на решението. Режим на гласуване, колеги, по последната точка. /Г. Чолаков: В предложението, което аз направих, нали?/ Да, което го направихте, с корекцията, посочена във Вашето изказване, включително и моментът на влизане на решението в сила. Нека да отчетем резултата. В момента сме само 9 в залата. Девет гласа „за“. Имаме решение. Благодаря ви.

/след проведеното явно гласуване/

15. ОТНОСНО: Определяне на изпълняващ функциите административен ръководител - председател на Окръжен съд - Ловеч

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

Поради настъпили нови обстоятелства **ОПРЕДЕЛЯ**, считано от датата на вземане на решението, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Милена Петкова Вълчева - административен ръководител - председател на Окръжен съд - Ловеч, за изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд - Ловеч, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне размерите на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи по длъжности, считано от 5.02.2020 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Закривам заседанието на Съдийската колегия.

Закриване на заседанието - 13,40 ч.

Стенографи:

Катя Симова

Лидия Здравкова

Таня Младенова

Зоя Костова

/Изготвен на 10.02.2020 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ